

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · primer període · sèrie C · núm. 28

Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Sessió 2, divendres 1 de juny de 2018

Presidència de l'l. Sr. David Mejía Ayra

TAULA DE CONTINGUT

Elecció del secretari o secretària de la comissió 412-00006/12	3
Sol·licituds de compareixença acumulades de Brauli Duart, vicepresident de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè informi sobre l'entrevista que es va fer a Josean Fernández en el programa de TV3 <i>Preguntes freqüents</i> 356-00049/12 i 356-00055/12	4
Sol·licitud de sessió informativa amb el president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya perquè informi sobre el compliment dels valors constitucionals i estatutaris als mitjans de comunicació públics 358-00002/12	5
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les conseqüències de la situació financera de la corporació en la pròxima temporada de la cadena 323-00013/12	6
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre les conseqüències de la situació financera de la corporació en la pròxima temporada de l'emissora 323-00012/12	7
Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la situació econòmica de la corporació 322-00001/12	8
Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la situació econòmica de la corporació 322-00005/12	9
Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el contracte programa i la viabilitat econòmica de la corporació 322-00007/12	11
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la recepció de requeriments dels òrgans reguladors per manca de pluralitat 323-00014/12	13
Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el darrer informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre la pluralitat política en els espais informatius de TV3 322-00002/12	14

Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la pluralitat de les cares visibles de la programació als diferents canals de la corporació 322-00008/12	16
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre la programació d'estiu 323-00001/12	18
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la programació d'estiu de TV3 323-00004/12	19
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el seu capteniment en l'exercici de les seves funcions des de la dissolució del Parlament 323-00008/12	20
Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la instrumentalització política dels mitjans de la corporació 322-00004/12	23
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els efectes de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució en els continguts i la llibertat de premsa 323-00011/12	26
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament informatiu del terrorisme 323-00009/12	27
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el rigor informatiu i l'adequació terminològica en els informatius 323-00010/12	30
Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la cobertura informativa d'actes que tenen lloc fora d'Espanya 322-00003/12	32
Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'entrevista a Josean Fernández a TV3 322-00009/12	34
Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els plans de suport i col·laboració amb la corporació valenciana 322-00006/12	36
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre els resultats d'audiència en les dues últimes onades de l'Estudi general de mitjans 323-00002/12	38
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre els resultats d'audiència en els dos darrers estudis generals de mitjans 323-00015/12	39
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les últimes dades d'audiència de TV3 323-00003/12	40
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'adequació de les intervencions fetes en els diferents programes al llibre d'estil de la corporació 323-00016/12	42
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament de dades personals 323-00017/12	44
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la situació financera dels mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals 323-00006/12	47
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el pluralisme polític 323-00005/12	49

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 2 de la CCMA

La sessió de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) s'obre a les deu del matí i tres minuts. Presideix David Mejía Ayra, acompanyat del vicepresident, Bernat Solé i Barril, i del secretari, Francesc Ten i Costa. Assisteixen a la Mesa els lletrats Esther Andreu i Fornós i Joan Ridao i Martín.

Hi són presents els diputats Martín Eusebio Barra López, Fernando de Páramo Gómez, Carmen de Rivera i Pla, Ignacio Martín Blanco i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Narcís Clara Lloret, Francesc de Dalmasas i Thió, Eduard Pujol i Bonell i Josep Riera i Font, pel G. P. de Junts per Catalunya; Magda Casamitjana i Aguilà, Adriana Delgado i Herreros, Gerard Gómez del Moral i Fuster i David Rodríguez i González, pel G. P. Republicà; David Pérez Ibáñez i Beatriz Silva Gallardo, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Santi Rodríguez i Serra, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió el president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Brauli Duart i Llinares; el director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals, Saül Gordillo Bernárdez, i el director de Televisió de Catalunya, Vicent Sanchis i Llàcer.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Elecció del secretari o secretària de la comissió (tram. 412-00006/12).
2. Sol·licitud de compareixença del vicepresident de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'entrevista que es va fer a Josean Fernández en el programa de TV3 *Preguntes freqüents* (tram. 356-00049/12). Andrea Levy Soler, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
3. Sol·licitud de compareixença de Brauli Duart, vicepresident de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, davant la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'entrevista que es va fer a Josean Fernández a TV3 (tram. 356-00055/12). David Pérez Ibáñez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals amb el president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya perquè informi sobre el compliment dels valors constitucionals i estatutaris als mitjans de comunicació públics (tram. 358-00002/12). Ignacio Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
5. Preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

El president

Bon dia a tots i totes. Benvinguts a aquesta primera sessió d'aquesta nova legislatura de la Comissió de Control de l'Actuació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Elecció del secretari o secretària de la comissió

412-00006/12

Començarem amb el primer punt de l'ordre del dia, que és l'elecció del secretari o secretària de la comissió. En aquests moments la secretaria de la comissió està vacant, atesa la baixa de la diputada Anna Geli. El Grup Parlamentari Junts per Catalunya, al qual correspon la secretaria, ha designat el diputat Francesc Ten i Costa per ocupar aquest càrrec.

Si es pot aprovar per assentiment pels diferents grups parlamentaris... *(Pausa.)*
Doncs molt bé. Li agrairia al senyor Francesc Ten que vingués a la taula.
(El secretari de la Mesa de la comissió ocupa el seu lloc. Pausa llarga.)
Bé, passem als següents punts de l'ordre del dia, que són tres sol·licituds de compareixença.

Sol·licituds de compareixença acumulades de Brauli Duart, vicepresident de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè informi sobre l'entrevista que es va fer a Josean Fernández en el programa de TV3
Preguntes freqüents

356-00049/12 i 356-00055/12

Si els sembla bé als grups parlamentaris, podríem agrupar la segona i la tercera sol·licitud de compareixença, ja que és la mateixa; si no hi ha cap inconvenient... *(Pausa.)* Entenc que sí. Doncs votarem la sol·licitud de compareixença del president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, perquè informi sobre l'entrevista que es va fer a Josean Fernández en el programa de TV3 *Preguntes freqüents*.

Vots a favor? *(Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)* Senyor Rodríguez?

Santi Rodríguez i Serra

M'agradaria justificar la petició de sol·licitud de compareixença.

El president

Té la paraula.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. Bé, fa alguns mesos, crec que era a finals del 2015, a TV3 ens van sorprendre per primera vegada amb l'entrevista a una persona condemnada per terrorisme, per tant, terrorista, ignorant aquests fets i presentant-lo davant de l'audiència com un patriota.

Fa poques setmanes vam poder veure com en un altre programa de TV3 s'entrevistava una persona condemnada també per terrorisme –per haver assassinat una persona i haver..., aquell assassinat va comportar també el suïcidi d'una segona persona–, amb una, doncs, certa connivència fins i tot, per part de la presentadora de TV3, i, per tant, amb una certa, diria, amabilitat, en una entrevista, no?

Per tant, és la segona vegada que succeeix un fet d'aquestes característiques i entenem que és especialment greu que hi hagi aquests tractaments. En aquell moment, en el primer cas, ja ens vàrem queixar en aquesta comissió de control i ens vàrem queixar a la direcció. Però creiem que és important que, en la mesura que s'ha repetit aquest fet per segona vegada..., i no voldríem que els mitjans de comunicació públics de Catalunya caiguessin en la temptació de ser un instrument *també* per al blanqueig del terrorisme.

I, per tant, creiem que és del tot imprescindible que, al marge de qualsevol altra iniciativa que es pugui dur a terme, com són les preguntes orals o preguntes escrites, hi hagi una compareixença específica del president, o del president en funcions de la corporació, per tractar aquest tema i per tractar com s'ha de tractar en el futur en els mitjans de comunicació públics de Catalunya el fenomen del terrorisme.

El president

Gràcies, senyor Rodríguez. Senyor Pérez?

David Pérez Ibáñez

Sí. Gràcies, senyor president. Aquesta entrevista va generar molt malestar entre les associacions de víctimes d'organitzacions terroristes. Jo crec que el millor en aquests casos és que vingui el senyor president de la corporació per donar explica-

cions de com va anar aquesta entrevista, com es va fer, quins criteris es van tenir... I, a partir d'aquí, entre tots podem arribar a fer-ho cada vegada millor.

El president

Moltes gràcies.

Bé, doncs, passàrem a la votació d'aquestes dos sol·licituds de compareixença.

Vots a favor?

Nou vots a favor del Grup Parlamentari de Ciutadans, Socialista, Partit Popular.

Vots en contra?

Onze vots en contra.

Per tant, decauen les sol·licituds de compareixença. Ha quedat rebutjada.

Sol·licitud de sessió informativa amb el president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya perquè informi sobre el compliment dels valors constitucionals i estatutaris als mitjans de comunicació públics

358-00002/12

Passem, doncs, a la següent sol·licitud de compareixença del president del Consell Audiovisual de Catalunya perquè informi sobre el compliment dels valors constitucionals i estatutaris. Senyor Ignacio Martín, si vol explicar els motius d'aquesta compareixença...

Ignacio Martín Blanco

Justificar la compareixença en la mesura que, efectivament, considerem que, com a òrgan estatutari i constitucional, el CAC, efectivament, ha de preservar, mantenir i garantir, i fomentar els valors constitucionals. I, en els darrers temps, hem vist alguna actuació, doncs, que, si més no, fa necessària aquesta compareixença per explicar la seva posició.

El president

Moltes gràcies.

Doncs passem a la votació.

Vots a favor?

Per unanimitat?

Doncs s'accepta aquesta sol·licitud. *(Veus de fons.)* Sí? D'acord. Doncs s'accepta per unanimitat aquesta sol·licitud de compareixença del president del Consell Audiovisual de Catalunya.

Suspenem un moment la sessió per seguir amb el següent punt de l'ordre del dia i anem a buscar els compareixents.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a les deu del matí i deu minuts i es reprèn a les deu i tretze minuts.

El president

Bé, bon dia de nou. Reiniciem la sessió.

Donem la benvinguda al president de la corporació, el senyor Duart; el director de Televisió de Catalunya, el senyor Sanchis, i el director de Catalunya Ràdio, el senyor Gordillo. Benvinguts, de nou, a la Comissió de Control dels Mitjans públics catalans.

Seguim amb l'ordre del dia, amb el cinquè punt de l'ordre del dia, que són preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Recordaré el procediment de com funcionen les preguntes, com s'han de realitzar les preguntes. Cada grup parlamentari per a cada una de les seves preguntes té dos minuts i mig per poder formular aquesta pregunta en dos torns diferents. De la

mateixa manera, els compareixents tenen dos minuts i mig, en dos torns de pregunta, per tal de poder contestar aquestes preguntes.

(Josep Riera i Font demana per parlar.) Senyor Riera?

Josep Riera i Font

No hem pogut dir les substitucions que teníem.

El president

D'acord. Quines substitucions tenen?

Josep Riera i Font

Sí, el diputat Narcís Clara substitueix el diputat Toni Morral, Antoni Morral.

El president

Alguna substitució més? *(Pausa.)* Senyor Del Moral.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Sí, senyor president. La diputada Magda Casamitjana substitueix el diputat Wagensberg.

El president

Alguna substitució més? *(Pausa.)* No? Doncs començaríem amb les preguntes.

La primera pregunta va dirigida al director de Televisió de Catalunya sobre la situació financera dels mitjans de la corporació. I la formula la senyora Jéssica Albiach..., que és veritat que m'ha escrit que arribava tard. Per tant, si els sembla bé, la posposem per més tard. *(Pausa.)*

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les conseqüències de la situació financera de la corporació en la pròxima temporada de la cadena

323-00013/12

Per tant, passem a la segona pregunta, la pregunta dirigida al director de Televisió de Catalunya sobre les conseqüències de la situació financera de la corporació. I la formula la diputada Adriana Delgado, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Adriana Delgado i Herreros

Gràcies, president, bon dia. Bé, bon dia a tots els membres de la comissió, als compareixents i a tothom qui ens acompanya avui.

Bé, en el cas de la televisió, el dèficit al qual ha de fer front aquest any la corporació és d'uns 36 milions d'euros. De moment, ja sabem que s'ha aturat la compra de continguts a algunes productores externes i que s'han internalitzat alguns programes que abans podíem dir, doncs, que es feien a fora.

En diferents entrevistes i declaracions, el director de TV3 va explicar que molts dels programes estrella de la casa podrien veure's afectats o, fins i tot, desaparèixer el proper mes de setembre.

Per tant, voldríem saber, senyor Sanchis, quines són les mesures que han pres fins ara a la televisió; quina és la situació actual, a primers de juny, amb projectes com el de la telenovella *Com si fos ahir*, que es troben ja fora de termini per decidir si continuen o no; en quin estat han quedat els drets esportius i, per tant, quins en tindrà TV3 la propera temporada; com està l'eliminació d'algunes corresponsalies i/o delegacions; quines inversions previstes s'han deixat de fer o es deixaran de fer; com ha quedat o quedarà afectada la compra de producció aliena, i quins programes de gran èxit del *prime time* de TV3, de producció associada o coproduccions, es perdrien a partir del proper mes de setembre.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya (Vicent Sanchis i Llàcer)

Moltes gràcies. La veritat és que en dos minuts i mig no donarà per a gaire, això. És una pena perquè realment les conseqüències són moltes. Faltava la resposta introductòria, que era la primera pregunta, casualment, que havia de respondre el president en funcions de la corporació, sobre els efectes globals dins de la corporació.

Però, vaja, dins de la televisió, vostè ja ho ha dit, dins de Televisió de Catalunya ha estat una reducció pressupostària molt greu, a conseqüència de diversos factors, el més importants dels quals és l'aplicació d'un nou IVA arran de la modificació de la Llei de contractació pública del 10 de novembre de l'any passat. I, vaja, i els efectes, clar, 33 milions menys, això afecta a totes, totes..., a tots els àmbits de Televisió de Catalunya: a programes, a drets esportius, etcètera. És veritat.

Coses que siguin més visibles? Ja ho han vist fins ara; hi ha algun programa que ha deixat d'emetre's, perquè s'externalitzava i s'ha de fer internament, per exemple, *Tarda oberta*, que ha passat a *Tot es mou*. Això ha provocat també que el programa *Tot es mou*, que havia d'anar al matí, no hi va i, per tant, a la franja del matí, encara que no siga perceptible si no saps de què va, però hi han rodes del 3/24 en un espai que havia d'ocupar un programa de producció interna dins de la casa.

I hem hagut de renunciar, bé, per exemple, també en drets esportius, al final de la Copa del Rei, que no hi vam poder anar senzillament perquè el preu ja era inasumible, i perquè entrava dins del pla de contenció i de restricció.

El mal invisible són els programes que s'haurien d'estar produint ja i que no s'han produït. Per exemple, *El foraster*, o, per exemple, vostè ha parlat de la telenovella de l'últim trimestre, que intentem esperar arreglar-ho; per exemple també, la sèrie de ficció que s'ha ajornat, i, a partir del mes de setembre, això afectaria a tot el *prime time* extern de la televisió.

Tots els programes que coproduïm o que fem en producció associada amb productores externes no es podran fer si, d'alguna manera o d'una altra, no hi trobem una solució. I això vol dir, doncs, *Alguna pregunta més*, vol dir el *Polònia*, vol dir *Preguntes freqüents*, etcètera. Tots els programes que estaven previstos per al setembre no tenen pressupost acceptat ara, i estem mirant com ho solucionem. I, sobretot, hem entrat, a través de la corporació, en converses amb el Govern per poder habilitar una aportació extraordinària, com van decidir quasi tots els partits, per a intentar resoldre l'impacte de l'IVA, sobretot.

El president

Moltes gràcies. No hi ha repregunta.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre les conseqüències de la situació financera de la corporació en la pròxima temporada de l'emissora

323-00012/12

Per tant, passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre les conseqüències de la situació financera de la corporació en la pròxima temporada a l'emissora. I la formula la diputada Adriana Delgado, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Adriana Delgado i Herreros

Gràcies, president. Per fer front a la nova situació financera de la «corpo», van posar sobre la taula un pla gradual per contenir la despesa. En els mitjans de comunicació s'ha parlat a bastament de l'impacte que això podria tenir a TV3, el que hem de fer, però no tant del que tindria a Catalunya Ràdio. Entenem que ja s'han hagut

de prendre les primeres mesures, que aquestes poden afectar la programació d'estiu, i que, si de cara a les properes setmanes o mesos no es produeix l'aportació extra de la Generalitat, de la qual parlava el senyor Sanchis, per pagar la part corresponent a l'IVA, s'hauran de prendre decisions més contundents per a la graella de la nova temporada a partir del proper setembre.

Ens agradaria saber, senyor Gordillo, quines són les mesures que han pres, doncs, davant d'aquesta situació deficitària; quin impacte tindran de cara a la programació d'estiu o quins canvis hi haurà respecte a altres temporades; què passarà a la graella de canals de Catalunya Ràdio a partir del setembre, com dèiem, si no es pot fer front a aquesta situació econòmica; quins programes s'hauran de deixar de fer, o quins professionals externs hauran de deixar Catalunya Ràdio.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (Saül Gordillo Bernárdez)

Gràcies, senyor diputat. Doncs, en línia amb el que comentava el director de Televisió de Catalunya, a Catalunya Ràdio també des del gener estem aplicant un pla de contenció, hem reduït moltes despeses, alguns col·laboradors i sortides, i, per tant, hem fet una política de major austeritat. Ja veníem d'un any de fer-ho, i des del gener fins ara ho estem fent. La temporada d'estiu ens costarà una tercera part del que ens va costar la passada temporada, i, per tant, hem reduït bastant..., i em sembla que hi ha una pregunta al respecte que després, si parlem de l'estiu, ja entraré en el detall, però hem reduït a la meitat respecte a fa dos anys, i una tercera part ens costa aquest any respecte a l'any anterior.

No hem volgut situar-nos en un escenari catastrofista, confiant que hi pugui haver, en les properes setmanes i mesos, l'aportació que comentava el director de Televisió de Catalunya i, per tant, que l'impacte d'aquesta davallada d'ingressos o presupostària no afecti tant els primers mesos de la propera temporada. I, una mica, el nostre objectiu seria que si hi hagués aquesta aportació poguéssim mantenir les apostes que ens han donat bons resultats d'audiència i que, en el context dels últims anys, també formen part d'una certa política d'austeritat.

Per tant, no em voldria aventurar a dir-li quins programes deixaríem de fer si no arribessin els diners. En tot cas, com que hi haurà més comissions de control, espero que l'escenari sigui quins programes haurem pogut fer perquè els diners hagin arribat.

El president

Gràcies. No hi ha repregunta.

Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la situació econòmica de la corporació

322-00001/12

Per tant, passem a la següent pregunta, dirigida al president en funcions de la corporació, sobre la situació econòmica de la corporació. I la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Hola, bon dia a tothom. Gràcies per la seva compareixença. La pregunta és molt genèrica: és quina és en aquests moments la situació econòmica de la corporació i sobretot, potser, específicament tenint en compte el problema de les reclamacions retroactives de l'IVA que hi ha hagut sobre els últims exercicis.

El president

Gràcies. Senyor Duart, té la paraula.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (Brauli Duart i Llinares)

Gràcies, senyor president. Bon dia, senyors diputats, i encantat de tornar a retrobar-los aquí a la sala del Parlament. Per donar resposta a la pregunta, primer, si em permet, començaré fent una valoració. L'actual situació pressupostària de la corporació és extremament complexa i molt delicada. Públicament ja hem anat anunciant com ha evolucionat els últims anys. Vostès saben que la corporació, des del 2011, ha hagut de fer un exercici d'austeritat i de contenció de la despesa inèdit en la història d'aquella casa, i, per tant, hem hagut de passar dels 450 milions d'ingressos que teníem l'any 2010 al voltant dels 300 que hem tingut a partir del 2012.

Aquesta situació ha estat conseqüència que tant el Govern com la publicitat ens han abaixat els ingressos. El 2010 teníem una aportació del Govern de 334 milions; el 2017 era de 231. I en el cas de la publicitat, el mateix: 100 milions entraven el 2010 i l'any passat ens en van entrar 56.

Pel que fa a la despesa de personal al llarg de tot aquest període, s'ha reduït: ha passat dels 184 als 167; en canvi, la part que sí que ha tingut un impacte molt fort ha estat la dels continguts audiovisuals, que han passat de 69 a 34 milions.

Què és el que ens ha alterat, malgrat tot aquest ajust? Perquè, malgrat aquest ajust, nosaltres hem anat fent tot l'exercici de contenció i ens ha permès acabar cada any pràcticament sense dèficit, i quan hem acabat amb dèficit l'hem pogut compensar l'any següent. Per tant, nosaltres en aquests moments podem dir que estem sense deutes –que això és molt important en una televisió com la nostra, en una corporació com la nostra–, però molt ajustats.

El que ens ha fet, d'alguna manera, generar problemes seriosos al llarg de tot aquest període han estat els tres conflictes d'IVA que hem tingut, un darrere l'altre. El primer se'ns va obrir per al període 12-14, quan el senyor Montoro va decidir que canviava el criteri pel qual es calculava l'IVA sense modificar la llei; això va suposar un primer impacte de 86 milions, dels quals Hisenda encara en té 17 que no ens ha tornat. Ho hem guanyat judicialment, i, per tant, estem esperant que aquests 17 milions ens els torni. Tinguérem un segon conflicte entre el 15 i el 17; aquest conflicte ens podria suposar un impacte de 150 milions, però està en via judicial i, per tant, estem pendents que es resolgui. I ara tenim un tercer –entre cometes– «conflicte», que ens afecta per 20,4 milions.

Per poder encarar aquesta situació que es genera el 2018 que hem hagut, com apuntaven els dos directors, d'ajustar, estem a l'espera d'una aportació extraordinària del Govern, immediata.

El president

Moltes gràcies.

Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la situació econòmica de la corporació

322-00005/12

Doncs passem a la següent pregunta, dirigida al president en funcions de la corporació, sobre la situació econòmica de la corporació. I la formula el diputat David Rodríguez, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

David Rodríguez i González

Molt bé; moltes gràcies, president. Bé, jo insistiré una mica en això que estàvem explicant, que estava parlant ara, eh? Per tant, diríem que a començament d'any vos-

tès van xifrar el dèficit de la corporació en prop de 39 milions d'euros, dels quals uns 3 correspondrien a l'explotació de Catalunya Ràdio, i la resta, a televisió. Segons va explicar i segons acaba de dir ara, els 39 de desviació són conseqüència del nou càlcul de l'IVA, que són uns 20 milions; de la reducció dels ingressos publicitaris són uns 12 milions, i del dèficit de gestió del 2017, que va ser d'uns 7 milions. En altres paraules, d'un pressupost total de 308 milions el 2017, hem passat a un pressupost de 270 milions aquest any.

A banda d'això, no hi ha contracte programa amb el Govern i, per tant, no es poden fer gaires previsions pluriennals. I tampoc hi ha mandat marc i, per tant, no hi ha uns criteris vigents i posats al dia per negociar un nou contracte programa.

Per tant, les preguntes serien: ens podrien dir quina és la situació econòmica de la corporació a dia d'avui, quines mesures han pres o tenen previst adoptar i quines són les perspectives financeres de la corporació per a la resta de l'any i per als pròxims anys?

El president

Gràcies. Senyor Duart, té la paraula.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Moltes gràcies, senyor president. La veritat, senyor diputat, és que ha fet un bon resum de quina és la situació i, per tant, aquests números que vostè ha donat..., de fet, no és un dèficit del 39,4 milions: el dèficit concret que ens ve del 2017, com vostè apuntava, pel que fa al concepte «dèficit», és de 7 milions; la resta, com que estem en una situació de pressupost prorrogat, són imports amb els que no podem comptar, perquè el 2017 sí que els teníem previstos, però el 2018 sabem que no els tindrem. I, per tant, una part és la previsió d'un menor ingrés per la banda de publicitat, com vostè apuntava, i l'altra banda és que la nova situació de l'IVA ens genera un impacte negatiu de 20,4 milions, i tot junt, efectivament, el dèficit del 2017, l'impacte de l'IVA i la previsió de reducció de publicitat, sumen aquests 39,4 milions.

Llavors, per encarar el tema aquest, la primera cosa que vam haver de fer és el que toca en una situació similar en qualsevol empresa, perquè nosaltres –ho vull recordar– som una empresa, una empresa pública, una societat anònima. I la primera cosa que vam fer és ajustar les nostres despeses a allò que nosaltres podíem pagar. Sé que alguns de vostès han dit: «No, no, encarregueu-ho i ja es pagarà.» No, nosaltres això no podem fer-ho. Per llei estem obligats a encarregar només allò que podem pagar, perquè, si encarreguéssim coses que no podem pagar, el que faríem seria portar a la ruïna les productores. I això nosaltres no ho farem.

Per tant, hem establert un pla de contenció molt dur, que els directors han explicat, tant en la televisió, com en la ràdio, com en d'altres àmbits de la corporació –en inversions, en publicitat...–, ajustant aquests 39,4 milions. Quina és l'alternativa que nosaltres estem esperant i estem treballant? L'alternativa és aquesta aportació extraordinària, perquè nosaltres ens hem trobat per a aquest any una despesa sobrevinguda, i com estem amb un pressupost prorrogat, aquesta despesa sobrevinguda, el Govern pot cobrir-la.

Aquí vull reconèixer públicament i agrair l'esforç i el treball que s'ha fet des de la Secretaria General de la Presidència i des de la Secretaria General de la Vicepresidència i d'Economia, el senyor Quim Nin i el senyor Pere Aragonès, que han estat treballant, i em consta, per la informació que tinc, que tenim tot l'expedient per a poder fer realitat aquesta aportació extraordinària per a despeses sobrevingudes per 20,4 milions, que en principi estava previst haver de portar-ho a Madrid perquè ho aprovés el Govern de l'Estat, perquè era una conseqüència del 155, però que, vista la situació política a Catalunya, s'ha deixat, i confiem en que en el primer o en el segon govern aquesta despesa extraordinària, aquesta aportació extraordinària, pugui ser una realitat. I estem, a data d'avui, en aquesta situació.

El president

Gràcies.

Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels sobre el contracte programa i la viabilitat econòmica de la corporació

322-00007/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al president en funcions de la corporació, sobre el contracte programa i la viabilitat econòmica de la corporació. I la formula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. Senyor Duart, estic molt content de que torni vostè a estar entre nosaltres, i espero que sigui per poc temps, eh? –espero que sigui per poc temps. *(Rialles.)*

Decíamos ayer, hace dos años..., li vaig fer la mateixa pregunta, eh?: contracte programa, com ho tenim? I li hauria de tornar a fer la mateixa pregunta: com ho tenim? Perquè portem molts anys de retard en aquest tema, i aquest retard en aquest tema porta els problemes que tenim ara. I li demano que em contesti una pregunta: quina és la relació econòmica que té la corporació, i també d'altres empreses, amb el senyor Cuevillas, que el definim com a «assessor legal dels programes de TV3».

El president

Gràcies. Senyor Duart, té la paraula.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels

Gràcies, senyor president. Doncs jo també m'alegro molt de veure'l, senyor diputat, i interpretaré com un desig en positiu allò d'aquestes ganes que ha expressat de perdre'm de vista, perquè sé que és en positiu; ens coneixem.

Pel que fa a la pregunta, li he de dir que se m'ha avançat, perquè ahir comentàvem amb companys com donar-li la resposta, i li asseguro que el «*como decíamos ayer*» també va sorgir com un possible inici de resposta. El contracte programa està exactament –exactament– igual, en la mateixa situació en què estava l'última vegada que l'hi va explicar..., tal com l'hi va explicar la senyora Llorach, presidenta en funcions en aquell moment. El consell de govern va aprovar una proposta de document de treball de contracte programa; el desembre del 2016 el vam enviar al Govern, i en aquests moments, per la informació que tenim nosaltres, està al Govern.

També li he de dir –i segurament vostè també la coneix, aquesta circumstància–, molt probablement el fet de que no hi hagi govern, com a conseqüència de l'aplicació de l'article 155 durant els darrers mesos, no ha facilitat que aquest contracte programa avanci. Però la realitat és la que és, i jo confio que aquest desig que té vostè de que tinguem aviat un contracte programa sigui realitat, perquè realment el necessitem, i, per tant, com que afortunadament sembla que s'està normalitzant o està a punt de normalitzar-se la situació del Govern i probablement aquest cap de setmana tindriem ja govern, que aquesta realitat es materialitzi ben aviat. Això pel que fa al contracte programa.

Pel que fa al senyor Cuevillas, jo l'única cosa que li puc dir és que és un dels experts que els mitjans de la corporació criden per opinar sobre temes d'actualitat, com en criden molts altres. No li puc donar més dades sobre aquest tema, perquè no les tinc.

El president

Gràcies. Senyor Pérez, té la paraula.

David Pérez Ibáñez

És una llàstima, que fas una pregunta i que no te la contestin, perquè mira que era fàcil: quina relació econòmica té el senyor Cuevillas amb la corporació? És a dir, cobra o no cobra? Si ho pot contestar o no? Home, és que la resposta..., la repregunta canviaria, president, si hi ha possibilitat de contestar si cobra o no cobra. És que és així de senzill. *(Veus de fons.)* Com?

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Si em permet, com a clarificació, la veritat és que no ho sé.

David Pérez Ibáñez

Ah, d'acord.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Però li diré perquè no ho sé, perquè nosaltres tenim allí...

David Pérez Ibáñez

D'acord. Perdó, ja està.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

No, no; ho dic per facilitar-li la feina d'ell. Dic «no ho sé» perquè nosaltres tenim gent que cobra quan ve de tertulià –els tertulians, els que participen en tertúlies cobren–, els que venen com a experts cobren, i després ve gent que ve a expressar una opinió o una informació o el que sigui sense cobrar. Desconec, el senyor Cuevillas, en quina d'aquestes tres posicions està. I li ho asseguro, que ho desconec, eh?

David Pérez Ibáñez

Molt bé. Moltes gràcies, en qualsevol cas per la resposta. Ja li farem la pregunta per escrit, perquè tingui temps de clarificar aquesta informació. En qualsevol cas, li puc dir que el senyor Cuevillas ha participat darrerament en vint-i-un... –en el darrer mes, eh?–, en vint-i-un programes de..., vint-i-una intervencions a diferents programes de la corporació. Fins i tot en programes d'humor –fins i tot en programes d'humor, eh? Com a expert, com a assessor legal. I, de vegades, te dona la sensació de que, home, solament..., si això s'hagués de pagar per publicitat d'aquesta empresa en un mitjà públic, això seria un dineral –un dineral. I, en una situació com la que estem comentant en aquest moment, doncs hi han coses que no es poden fer, perquè després apareixen notícies, eh?, que hi ha una persona que cobra trenta mil euros, en un programa, per sortir a penes quinze minuts. I veus sous d'altres conductors de programes que dius: «Home, no és aquesta la realitat d'una corporació que està en una situació econòmica molt complicada.»

I està en una situació... *(Veus de fons.)* Estic ja, president? *(Pausa.)* Doncs acabo. I està en una situació econòmica molt complicada, perquè no tenim contracte programa. El senyor Homs va dir que ja estava fet. I li dic una cosa, i acabo, quan des de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals estem pendents de que el Govern ens doni diners, sí o no, perdem tota, absolutament tota, la independència dels mitjans públics, tota, tota la independència dels mitjans públics. El contracte programa vol dir independència del Govern. I aquesta dependència permanent...

El president

Senyor Pérez...

David Pérez Ibáñez

...del Govern per les qüestions econòmiques ens fa una dependència del Govern que és absolutament intolerable en uns mitjans públics.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Senyor Duart, té la paraula.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Quinze segons; faré el que podré. Jo estic segur que el dèficit de TV3 no és com a conseqüència del que pugui cobrar el senyor Cuevillas, suposant que cobri alguna cosa; que això, com que és públic, vostè ho pregunta i nosaltres, naturalment, li ho respondrem –una.

Dos, nosaltres tenim un doble sistema de finançament: un és els diners que aporta el Govern a partir del que vostès decideixen –i li recordo que no ho decideix el Govern, ho decideix el Parlament, quina és l'aportació pública per a la corporació–, i la segona, la publicitat. Per tant, no pateixi, que això no afecta en res la independència.

I tercera, si hi afectés, confio que vostès faran molt bé la feina de controlar-nos perquè això no pugui passar, senyor diputat.

El president

Gràcies. La següent pregunta també la posposem, que és de la senyora Jéssica Albiach, que encara no ha pogut arribar.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la recepció de requeriments dels òrgans reguladors per manca de pluralitat

323-00014/12

Per tant, passem a la vuitena pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la recepció de requeriments dels òrgans reguladors per manca de pluralitat. I la formula el diputat Bernat Solé, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Bernat Solé i Barril

Moltes gràcies, president. Senyor Sanchis, darrerament hi han hagut acusacions públiques serioses de manca de pluralisme i d'imparcialitat dels mitjans de la corporació procedents de partits polítics importants a nivell espanyol o del mateix Govern –avui ja gairebé estat– del Partit Popular. Hem pogut sentir declaracions del mateix senyor García Albiol, en les quals expressava la seva voluntat de tancar TV3 i reobrir-la amb «gent normal i plural», i de la mateixa ministra de Defensa, on qualificava TV3 d'una autèntica vergonya i de ser un aparell de propaganda política d'uns determinats interessos partidistes.

De fet, i per posar-los exemples concrets que contradiuen aquestes declaracions, i que es basen en l'Informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre el seguiment de la campanya del 21 de desembre, mentre que en els mitjans de la corporació la candidata amb més paraula va ser Inés Arrimadas, seguida de Miquel Iceta, Xavier Domènech i García Albiol, tots per sobre de Carles Puigdemont i de Marta Rovira, televisions privades com Telecinco, Antena 3 i La Sexta, a més de no respectar la Llei electoral ni mantenir l'ordinalitat dels resultats del 27 de desembre, van registrar diferències de fins a vint punts entre els diferents partits.

És evident que es tracta d'unes acusacions greus que pretenen carregar-se un dels mitjans que més ha contribuït a la cohesió social del nostre país, però que fins al moment no han estat basades en cap dada concreta, que sapiguem.

Per tot l'exposat, senyor Sanchis, des del Grup Republicà voldríem saber si en els darrers mesos, i amb relació a aquesta qüestió d'imparcialitat i pluralisme, la corporació ha rebut algun requeriment del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que, com bé saben, és l'autoritat de vigilància i de regulació del sector; si la corporació ha rebut alguna queixa o requeriment del Consell de la Informació de Catalunya,

òrgan d'autoregulació de la professió periodística que actua en coordinació amb la Comissió de Queixes de la Federació d'Associacions de Premsa d'Espanya, i si la corporació ha rebut algun requeriment o si ha estat objecte d'algun expedient de la Comisión Nacional de Mercados y de la Competencia, com ha passat amb altres empreses públiques i privades del sector.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies. Crec que podrem aprofundir una mica més sobre el concepte de pluralitat aplicat a Televisió de Catalunya en preguntes diverses que hi ha en aquesta compareixença i per tant..., segurament perquè tampoc dos minuts, dos minuts i mig, no és per explicar-se massa. Però, efectivament, nosaltres tenim..., nosaltres no vol dir només Televisió de Catalunya, sinó vostès mateixos, diferents institucions, el Parlament, dins de Televisió de Catalunya també, diferents instàncies professionals, com per exemple el consell professional, tenim instaurats mecanismes i controls per si això es produeix.

Jo li puc dir que, externament, com vostè ha dit, de cap de les instàncies que es dediquen a controlar la qualitat, la pluralitat, la imparcialitat dels mitjans públics, hem rebut en cap moment cap requisitòria, més enllà del que va passar en campanya electoral amb la Junta Electoral Central i amb la junta electoral provincial, que, per cert, la Junta Electoral Central la va desdir en tres o quatre ocasions, més enllà d'això, no hi ha hagut cap altre avís ni cap altre advertiment, de cap manera.

I, malgrat tot, i encara que després en parlarem, com que no és això només, perquè hi ha altres instàncies, ni que siguin més discutibles, perquè no són públiques..., però vostè sap que hi ha una auditoria contínua d'una empresa importantíssima –que si algú té dubte sobre ella, està bé que consulte quina importància té en el sector a Europa–, que és l'auditora consultora GfK, que en l'últim mes ens han donat el rècord històric qualitatiu de TV3, amb un índex del 8,5 per cent; l'índex qualitatiu excel·lent pel que fa als informatius, amb un 8,6 per cent; liderem en credibilitat, i, respecte a Catalunya, som els segons en imparcialitat.

I això és un estudi d'opinió pública, que no és potser tan important com són les altres..., com podria ser l'actuació de les altres instàncies, però és il·lustratiu. I convé dir-ho, també. I, efectivament, una gran part de les declaracions que es fan en aquest sentit, que són excessivament agres, dures, que després també en podem repassar alguna, contrasten absolutament amb la realitat d'aquestes instàncies i aquests estudis.

El president

Moltes gràcies.

Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el darrer informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre la pluralitat política en els espais informatius de TV3

322-00002/12

Passem, doncs, a la següent pregunta, dirigida al president en funcions de la corporació, sobre el darrer informe del Consell Audiovisual de Catalunya sobre la pluralitat política en els espais informatius de TV3. I la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies. Senyor Duart, en el penúltim informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, fet a instàncies d'aquest Parlament i aprovat per unanimitat dels mem-

bres del CAC, sobre la pluralitat de les opinions al voltant del referèndum de l'1 d'octubre, ja va quedar acreditat que TV3 era la televisió més plural, amb diferència, respecte a la resta de televisions públiques i privades generalistes que es veuen a Catalunya.

Dades molt ràpides: les dades de TV3 eren un 55 per cent d'intervencions a favor del referèndum; un 38 coma..., gairebé un 39 per cent en contra; un 6 per cent, ni una cosa ni l'altra. Però quan es comparen amb altres televisions, diguéssim, es veuen les diferències, com per exemple Televisió Espanyola: el 97,9 per cent dels que hi intervenien estaven en contra del referèndum; un 2,1 per cent a favor; o Telecinco, que només té una barra, perquè era el 100 per cent dels intervinents en contra.

Això era el penúltim. I ara, en l'últim informe del CAC sobre la pluralitat política en els espais informatius dels mitjans públics catalans en aquest mateix període, o sigui, els minuts dedicats a polítics o a partits unionistes o als independentistes, es constata que el 36,4 per cent del temps de paraula correspon als polítics independentistes i el 48,2 per cent del temps es va prestar a partits unionistes.

Tenint en compte aquestes dades, i en contrast als reiterats atacs que està rebent –i acusacions– TV3, que està rebent per ser un amplificador de l'independentisme, per dir-ho en termes suaus, quina valoració fa vostè d'aquests informes?

El president

Senyor Duart, té la paraula.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. La meua valoració, com no pot ser d'altra manera, és altament positiva. I, en la meua opinió, aquests informes haurien de ser la pedra angular sobre la que opinar, la que fonamentar totes les opinions que es fan sobre els mitjans de la corporació. Malauradament, això no és així. I ho estem veient tots en els mitjans dia sí i dia també; dia sí i dia també es dona una imatge dels nostres mitjans que no s'ajusta en res a la realitat objectiva.

D'una banda, tenim, com vostè bé diu, el resultat dels informes del CAC, que aquest Parlament va decidir en el seu moment que anava a ser l'autoritat reguladora del món audiovisual català i l'encarregada precisament de controlar aquest pluralisme. Els informes del CAC, els cinc últims informes, deixen claríssim que complim amb escriure la missió de servei públic que tenen els nostres mitjans. Però, per si no hi hagués prou amb aquests informes, hi han d'altres dades que jo, en aquesta sala, i la senyora Llorach, en el seu moment, després també, hem anat informant.

Nosaltres som plurals. I ho diu el CAC, com vostè bé diu. Però nosaltres som plurals, perquè ho diu la gent, també. I ho diu la gent a la vista dels resultats. Si nosaltres veiem el CEO, els resultats del CEO, i els del CIS –i els del CIS, ho subratllo–, al voltant del 50 per cent dels catalans a l'hora d'informar-se escullen els informatius de TV3, al voltant del 50 per cent; en el cas del CEO, la segona televisió és La Sexta, amb un 10 per cent. Quadruplicuem la segona.

Si mirem també què passa amb les nostres audiències. Hem estat líders de forma consecutiva durant vuit anys, cosa que no havia passat mai en la història d'aquest país. I som líders perquè la gent ve a veure els nostres programes.

Si aquestes dades, que són dades objectives, a l'hora d'opinar sobre els nostres mitjans, hi ha gent que se les salta per sobre, contra això nosaltres no podem fer altra cosa més que persistir, persistir i tornar a persistir, amb les dades del CAC, del GfK, del CEO i del CIS. I no anirem en cap altra direcció que no sigui aquesta.

El president

Gràcies.

Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la pluralitat de les cares visibles de la programació als diferents canals de la corporació

322-00008/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al president en funcions de la corporació, sobre la pluralitat de les cares visibles de la programació dels diferents canals de la corporació. I la formula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. Vostè diu: «Home, som plurals perquè som líders.» Molt bé; sí, és una manera... (*Veus de fons.*) Ah, d'acord –d'acord. Perquè no, eh?; perquè, per molt líders que siguem, això no vol dir que som plurals, eh? D'acord? ¿Verdad, señor Gordillo? No té res a veure, eh?, el lideratge amb la pluralitat, res a veure.

Molt bé, anem-hi. Escolti'm, vostè està d'acord en què Òmnium i l'ANC, que surten amb temps de paraula en l'informe que vostè fa un moment..., no comptin en una banda o en una altra? Vostè està d'acord amb això?

El president

Senyor Duart, té la paraula.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

No es posi nerviós, senyor diputat, però sàpiga que estic d'acord amb vostè. El ser líder, per si sol, no vol dir pluralisme. Té tota la raó. De fet, jo no he parlat només de lideratge; li he donat d'altres dades, algunes d'elles tant o més objectives com la de lideratge. Perquè, si ser líder i ser plural fos tota una sola cosa, no tindria lògica que a Espanya fos líder una televisió que aquí, com explicava el senyor diputat, a l'hora de posar opinadors d'una determinada tendència, la barra és única. Perquè el cent per cent són d'aquella tendència. I és líder a Espanya. Per tant, efectivament, lideratge per si sol no vol dir pluralisme. Però si el lideratge l'acompanyes de les dades del CEO, del CIS, del GfK i, sobretot, del CAC, per mi això va a missa.

I pel que fa a la segona pregunta que vostè em fa, doncs, no ho sé, senyor diputat. Bàsicament, jo puc tindre la meua opinió, però a qui li toca determinar-ho és a vostè, perquè quins són els paràmetres a través dels quals el CAC fa els seus informes els determina aquesta comissió. I, per tant, si vostè considera que l'ANC i Òmnium han d'anar als informes del CAC a mi em semblarà magnífic i només han de proposar-ho i aprovar-ho, i el CAC ho farà així. En el meu cas, no entra dintre les meves competències.

El president

Gràcies. Senyor Pérez, té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Una petita correcció, senyor Duart. Entenc que no ha vist l'informe, perquè l'ANC i Òmnium surten en aquest informe. Està mesurat el temps de paraula d'ANC i d'Òmnium, però no suma en la part de partits independentistes. I, vaja, tots els que estem en aquesta sala sabem què pensen i com pensen la gent d'ANC i d'Òmnium. No passa res, eh?, no passa res, però això de que parlen més temps els unionistes que els que no ho són, no és veritat –no és veritat. Però, bé, ja parlarem amb més detall de tots aquests informes que es fan i que es realitzen des del CAC.

Miri, nosaltres veiem una altra televisió, eh? Nosaltres no veiem una televisió que sigui tan plural, tan perfecta, tan equànime i tan unionista com s'ha volgut ara assenyalar per aquí fa un moment. Nosaltres veiem una altra televisió. Nosaltres

veiem una televisió en la qual, des de fa molt de temps, demanem que també es controlin o es mesurin, com fan vostès, els opinadors. I no es fa.

Hem volgut moltes vegades parlar també de la pluralitat de veus, de la pluralitat de gènere, de la pluralitat d'edats, de territoris, i tot això no es fa. I vostès no es poden quedar contents amb que tot això no es faci.

La pregunta que li comentava era clara, era evident. Escolti'm, els conductors dels programes, especialment de Televisió de Catalunya..., no hi ha un sol conductor que pensi de manera diferent, per dir-ho d'alguna manera, eh? Jo no critico el que hi ha, el que demano és pluralitat. O sigui, no critico els que hi ha ara, però demano que hi hagi algú que pugui pensar d'una manera diferent de tots els conductors de programa.

Sé que és complicat, sé que és difícil. Ho sé, eh?

El president

Senyor Pérez...

David Pérez Ibáñez

I sé que això seria molt difícil d'arreglar. Però, home, alguna cosa podrien fer, senyor Brauli, per intentar-ho...

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Senyor Duart, té la paraula.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Això dels dos minuts i mig ens matarà, senyor diputat.

Pel que fa a l'informe del CAC, doncs, probablement sí, igual veiem informes diferents, perquè ahir a la tarda m'estava repassant aquest informe, m'estava mirant el quadre on apareix el temps de paraula en funció de quins són els organismes, i en aquell quadre, si a mi no em falla la memòria, sortien els partits, el Govern de l'Estat i el Govern de Catalunya.

Per cert, en aquests informes, tant al 2012, com al 15, com al 16, que són els últims, sap quin era el partit amb més temps de paraula? El PSC-PSOE. Curiosament, el 12, el 15 i el 16, el partit amb més temps de paraula, el PSC-PSOE. Per cert, i en el 2015, el Partit Popular com a segon partit amb més temps de paraula. Però, bé, això és el que hi ha.

Però si vostès volen que el CAC mesure altres coses, a mi em semblarà magnífic; faça-ho, demane-ho, aconsegueixi-ho.

I pel que a fa les altres coses que m'ha dit, molt ràpid. Jo, sobre els opinadors..., poden opinar el que vulguin, però jo diria –jo diria, jo diria– que intentem guardar els equilibris, però pel que fa als conductors, senyor diputat, jo no li he preguntat a ni un sol conductor com pensa, a qui vota. I jo no ho he fet ni ho ha fet el director de TV3, això nosaltres ni ho fem ni ho farem mai. Els conductors que votin a qui vulguin, ara, que facin la seva feina ben feta.

I els ciutadans consideren que els nostres conductors fan la feina ben feta, sinó no vindrien a veure'ns.

El president

Gràcies, senyor Duart.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Dos segons.

El president

Se li ha acabat el temps.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

El senyor Cuevillas no cobra –que m’han donat la informació aquesta.

El president

Senyor Duart...

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Perdó, perdó.

El president

...respecti els torns de paraula, si us plau.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Disculpi, senyor president. Me n’havia oblidat.

El president

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre la programació d’estiu.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre la programació d’estiu

323-00001/12

I la formula el diputat Francesc de Dalmaes, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya. Té la paraula.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, senyor president. Senyor Saül Gordillo, director de Catalunya Ràdio, després ens referirem i l’interpel·laré sobre aquesta temporada que esteu a punt de culminar però, precisament, per aprofitar aquestes inèrcies us volíem preguntar quines són les previsions i les novetats previstes per a la programació d’estiu de l’emissora i sota quins paràmetres pressupostaris s’han decidit.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, i fins no fa gaire també col·laborador de Catalunya Ràdio; ara ja no, perquè no és compatible ser diputat i tertulià..., com d’altres partits, perquè vostès (*adreçant-se als diputats del Grup Parlamentari de Ciutadans*) també tenen un tertulià que és diputat. Això està repartit.

La graella d’estiu de Catalunya Ràdio és un miracle. És un miracle perquè amb una tercera part del pressupost de l’any passat, i amb la meitat de fa dos anys, l’únic que puc fer és agrair i reconèixer l’excel·lent feina de l’equip de professionals de l’emissora, que ha pogut fer un puzzle, per una banda, i, per una altra banda, una feina exemplar de recerca d’ingressos i d’ajuts a la producció i de patrocinis. I, per tant, entre els ingressos que hem aconseguit i les reemissions que podrem fer, que són..., vint-i-cinc dels quaranta-sis continguts de la graella seran reemissions, això és un 50, més d’un 50 per cent, realment és un autèntic miracle, la graella que tindrem aquest estiu.

Hem aprofitat els continguts del dial digital +CatRàdio i, per tant, els *Sans i estalvis* de l'Adam Martín, l'*Oxitocina* o una sèrie de no-ficció que estrenem aquest dilluns, *Tor*, de Carles Porta, també se sentiran a l'antena d'aquest estiu.

Emetrem també molts continguts d'iCat, amb una finestra que ja vam posar en marxa fa dues temporades. Una presència d'iCat a l'antena de Catalunya Ràdio.

L'APM farà un refregit dels millors moments de la temporada aquest estiu, d'una hora diària. I recuperarem *En guàrdia!* i *Ciutat Maragda*. Per tant, un 54,3 per cent de reemissions i de continguts que tenim a +CatRàdio.

Hem pogut trobar un patrocini per fer les tardes en directe, i Ernest Macià, per segona temporada consecutiva a l'estiu, podrà fer el *Gravetat zero*, gràcies a aquest patrocini.

Santi Carreras podrà fer cada dia una hora de *Dies de ràdio*, que posarà en valor l'històric de l'emissora, i farà que tornin a Catalunya Ràdio moltes de les veus històriques i que han connectat emocionalment amb la nostra audiència.

I el cap de setmana hem hagut de prendre una decisió dolorosa, com és la de prescindir d'*El suplement*, d'una productora externa, però en canvi fem *Interferències* amb Montse Virgili.

No m'agradaria acabar sense destacar el més important, que és que *El matí de Catalunya Ràdio* de l'estiu el presentarà, de set del matí a una del migdia, el periodista Roger Escapa. I, per tant, és una mica un anunci que garanteix que, tant al dematí com a la tarda, hi hagi directes, però la resta serà tot fer mans i mànigues per superar aquesta difícil situació econòmica.

El president

Moltes gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la programació d'estiu de TV3

323-00004/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya sobre la programació d'estiu de TV3. I la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies. Senyor Sanchis, la pregunta és una mica la mateixa però respecte a Televisió de Catalunya, i quina planificació de programació hi ha per a la temporada d'estiu a TV3, i sota quines restriccions econòmiques s'ha hagut de preparar.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Bé, és igual que en el cas de Catalunya Ràdio, és molt complicat. I a més trenca una manera de fer, una manera de treballar que havíem..., que l'any passat..., que poc temps després de prendre possessió com a director vaig intentar marcar o vaig intentar canviar.

TV3 a l'estiu sempre, sobretot els mesos de juny, juliol, agost, havia tingut una tendència de no voler, per dir-ho així, tindre força en la programació i deixar-ho tot sempre per a la pròxima temporada, i l'any passat vam variar aquest criteri i vam intentar que la temporada d'estiu tinguera realment força i que continuara competint en la graella, com fem durant tot l'any. I enguany això serà molt difícil.

Evidentment, vam marcar una reducció que era gradual; comencem a arribar als moments àlgids dels efectes d'aquesta reducció, i de cara a l'estiu hi ha molt poca cosa. Estem buscant, com ha fet Catalunya Ràdio, com vam fer nosaltres també

l'any passat, algun *sponsor* per poder fer algun programa que volem mantenir. Per exemple, voldríem mantenir el *Joc de cartes* també durant el mes d'agost, però sense pressupost, doncs, algú haurà «d'esponsoritzar-ho». I estem intentant també buscar produccions alienes, produccions d'altres televisions, que resulten molt, molt, molt assumibles econòmicament, i ja veurem fins i tot si sent tan assumibles les podem adquirir.

I estem preocupats, clar. Ja tenim moltes ganes; com deia aquell, molta imaginació, i ni un duro. I ens preocuparà, ens preocupen moltíssim el juny i el juliol per acabar-ho d'arreglar, perquè, dins d'aquesta rivalitat que ha d'animar qualsevol televisió pública o privada a competir per la graella, doncs, com alguns de vostès saben, al juny i al juliol hi ha un mundial de futbol. Això implica que les televisions, la televisió que té els drets marcarà amb molta, molta, molta força i molta tendència, i que alguna cosa has de fer per intentar competir una miqueta, perquè s'agreuja una circumstància d'un estiu normal.

Bé, doncs estem en tot això. Però, clar, estem al mes de juny i tot el que puguem fer a partir d'ara fins al juliol, que és el mes que ve, a final de juny, juliol, i agost, doncs segurament en moltes coses farem tard.

Però som optimistes.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el seu capteniment en l'exercici de les seves funcions des de la dissolució del Parlament

323-00008/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya sobre el seu capteniment en l'exercici de les seves funcions des de la dissolució del Parlament. I la formula el diputat Fernando de Páramo, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Fernando de Páramo Gómez

Bé; bon dia, president. Buenos días también a los compañeros de la comisión, a los que se incorporan además nuevos a esta comisión. También agradecer la presencia al señor Duart, ya sabe que, en lo personal, nos alegramos de que usted pueda estar hoy aquí otra vez. Se lo hemos recordado además a lo largo de todas las comparecencias y, por tanto, siempre es una buena noticia en el terreno personal, sin duda. Y también bienvenidos los directores, que le echábamos de menos, señor Sanchis –no se lo voy a negar–, y la verdad es que bienvenidos todos ellos a esta comparecencia de hoy.

Y empiezo. Queríamos saber qué evaluación hace usted, señor Sanchis, en cuanto a la pluralidad y el rigor informativo, en toda esta etapa de descontrol hasta que se ha vuelto a iniciar el control parlamentario de esta comisión.

Muchas gracias.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Perdoni, però, aquesta pregunta estava redactada d'una altra manera en la versió que m'ha arribat a mi, perquè és aquesta la que fa referència al capteniment? (*Veus de fons.*) Ah! Sí, sí. (*Veus de fons.*) Perdona, no, no, no. Ja sé que tenia ganes, ja sé que vostès i jo teníem ganes de retrobar-nos, la prova és que totes les preguntes me les dirigeixen a mi. (*Rialles.*) Per tant, hi ha com una estima especial, evidentment.

Escolte, no, no, no. Jo és que com que havia llegit la pregunta i parlava de «captament», m'havia quedat una mica preocupat perquè em pensava que era una qüestió de confessional, perquè això del «captament» és la pregunta... (*Veus de fons.*) No, no, si ja; no, no, el que passa és que, clar, això, doncs no ho sé, vull dir «captament» si és en l'exercici de la meua professió, que vostè ho diu ara, evidentment estic tranquil. Estic bastant tranquil. Ara vostè em dirà per què no ho he d'estar, però jo, personalment, estic tranquil.

I pel que fa a la pluralitat i el rigor en tot aquest temps, evidentment, no hi ha hagut comissió de control –vostès ho saben–, però evidentment ens han continuat marcant els altres organismes de control. El mateix CAC, extern; el mateix consell professional, intern; les mateixes valoracions continuen sent les mateixes, ja ho he contestat abans.

Si m'he de remetre només als fets, si m'he de remetre només a les opinions que arriben d'aquelles entitats que realment..., institucions que realment fan anàlisi o estudi de mercat, professionalment, estic molt tranquil.

El president

Gràcies. Senyor De Páramo, té la paraula.

Fernando de Páramo Gómez

Gracias, presidente. Acostúmbrese, señor Sanchis, a que le hagamos preguntas; es lo que tiene la democracia, que usted cobra un sueldo público y los diputados le controlamos.

Mire, no nos ha defraudado en estos meses de descontrol: se ha esforzado usted mucho –se lo tengo que reconocer– en ese mundo paralelo que usted pretende crear en TV3, que es el *procés*.

Han seguido los fenómenos paranormales, que yo le expliqué en la temporada pasada: recordará aquella pregunta al señor Puigdemont, incómoda, en aquella conferencia en Dinamarca, pero ya sabe que usted, rápidamente, la borró de sus informativos.

Han seguido sus mítines, pero ahora usted se ha superado, porque antes los hacía con una estelada y ahora ya los hace, directamente, con Junts per Catalunya, ¿no? A usted le invitan con el señor portavoz, que estaba sentado antes en esa fila –que ahora entiendo también cosas de la pasada legislatura–, y ahora hace mítines con usted directamente. Mítines de partido, ya es que..., ya usted, directamente, ya no con la estelada, ahora ya vamos con Junts per Catalunya; el director de la televisión pública de todos los catalanes, no solo de Convergencia.

Y también ha seguido convirtiendo TV3 en el reality de Puigdemont; ya sabe que esa es su parte preferida. Discurso de fin de año; también nos inventamos un nuevo formato que es una ventana partida, en la que mientras habla el presidente escogido en el Parlamento, Torra, también tenemos al señor Puigdemont en directo. A usted solo le falta irse a Waterloo ya con el señor Puigdemont a Berlín, porque nos está enviando constantemente ese reality. Mire, salvo unos días, hay que reconocerlo, en que la junta electoral les dijo textualmente: «Están ustedes infringiendo la neutralidad.» Ha hecho más la junta electoral en dos semanas que el CAC en veinte años. ¿Pero sabe qué pasa cuando TV3 no la controlan ustedes? La junta electoral le da la razón a la pluralidad, fíjese; un órgano independiente, la junta electoral, la que, como ustedes saben, arbitra lo más sagrado que hay en democracia, que son las elecciones, que es cuando la gente participa..., en las de verdad, ¿eh?, no en las de urnas de cartón, en las de verdad.

Usted, señor Sanchis, se ha convertido de «Sanchis, el reprobado» a «Sanchis, el descontrolado». (*Rialles.*) Usted ha estado descontrolado durante este tiempo, ha hecho lo que le ha dado la gana, no había control parlamentario, ha hecho absolutamente... Le he puesto algún ejemplo, son dos minutos y medio, pero tenemos tiempo; ojalá dure mucho esto y podamos vernos otros viernes. A usted no le gusta el

control, señor Sanchis, no le gusta el control. ¿Cómo le va a gustar el control, si el Parlamento votó su reprobación? Nos puso usted de acuerdo a la CUP, a Ciudadanos, al Partido Popular, al Partido Socialista y a Podemos para reprobarle. Usted ha conseguido algo que no ha conseguido nadie en este Parlamento, que es poner de acuerdo a la CUP con los partidos constitucionalistas. Y lo ha conseguido. ¿Cómo le va a gustar a usted el control parlamentario, si el Parlamento le ha dicho que tiene que irse a su casa y sigue ahí sentado en esa silla?

Mire, si a usted no le gusta el control parlamentario lo tiene muy fácil, señor Sanchis: dimita. Y entonces usted podrá ir a mítines con Junts per Catalunya libremente, como cualquier ciudadano; faltaría más que usted no pudiera ir...

El president

Senyor De Páramo...

Fernando de Páramo Gómez

El problema es que usted a veces se olvida –y termino– que es el director de la televisión pública de Cataluña, que pagamos todos los catalanes. ¿Usted entiende lo que significa que su papel y su posición tienen que representar a todos los catalanes, y no solo a los señores de Junts per Catalunya?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

M'encanta, el control parlamentari, senyor diputat; m'encanta, de veritat. I, a més, em remou les neurones de l'intel·lecte també per poder estar a l'alçada d'algunes preguntes i d'algunes intervencions que realment són considerables.

Mire, em van acusar l'anterior vegada, i ara també, de fer mítings. He tornat a mirar el diccionari, perquè, com que ja tot és una mica també previsible, ja sabia que me la preguntarien: «acte públic de caràcter polític, social, cultural, amb intervenció de personalitats, que té la finalitat de transmetre idees». Fins aquí hi estic absolutament d'acord. Jo transmet idees en qualsevol tipus d'acte de qualsevol força política, cultural, social, cívica que m'ho demane.

Li vaig dir en l'anterior període de control –i li ho torne a dir ara– que estic esperant que vostès em convidin algun dia, i de veritat, perquè jo crec que realment en trauríem molt de clar; en comptes de parlar-nos en dos minuts i mig o a través dels mitjans de comunicació moltes vegades, estaria bé que poguérem explicar-nos alguna vegada amb tranquil·litat. I aleshores jo seria en una taula on darrere hi posaria «Ciudadans», no guixaria aquell cartell, sinó que em sentiria molt tranquil i molt còmode en aquell intercanvi d'idees –«mítting» segons el diccionari–, i vostès espere que també, els demane que ho facen. També diu el diccionari, per cert, que pot ser una «exhibició, especialment esportiva, davant el públic»; això no acostume tant a fer-ho.

Pel que fa al senyor Puigdemont –molt ràpid–, home, supose que té algun interès informatiu. Supose que el senyor Cuevillas, per exemple, i també com que és el seu advocat, també té un cert interès informatiu. I supose que té un alt interès informatiu també en un acte, encara que afecte l'actual president de la Generalitat, si –si– hi ha una persona de la importància informativa i política del senyor Puigdemont que s'ho està mirant. I crec que això no és per reprovar, sinó per alabar la nostra sagacitat informativa.

I, pel que fa a la junta electoral, si vol repassem..., no tenim temps, però repassarem totes les consideracions, perquè algunes són interessants i no deixen massa bé la gent que va recórrer...

I finalment, home, jo no he estat descontrolat. Si vostès consideren que l'únic instrument de control és aquesta comissió, doncs, em sembla greu, perquè el CAC és

un instrument que va dotar de control aquest mateix Parlament. Per tant, no poden aspirar a ser l'únic instrument de control, perquè n'hi ha més.

I el consell professional també és un bon instrument de control...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

Per tant –acabe–, escolte, no tinc cap por al control, al contrari. I com que em fan sis preguntes avui, per exemple, de les sis que han redactat, soc sis vegades més feliç.

El president

Gràcies, senyor Sanchis. Prego a tots els grups parlamentaris que s'adaptin al temps, si us plau.

Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la instrumentalització política dels mitjans de la corporació

322-00004/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al president en funcions de la corporació, sobre la instrumentalització política dels mitjans de la corporació. I la formula el diputat Santi Rodríguez, del Subgrup Parlamentari Popular. Té la paraula.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Senyor Duart, li formulo la pregunta tal com està formulada, no?: quina opinió li mereix aquest ús polític dels mitjans de comunicació públics de la Generalitat, dels quals vostè és el màxim responsable?

El president

Gràcies. Senyor Duart, té la paraula.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Si jo ho he llegit bé, la pregunta era... Perdó... (*Veus de fons.*) No, disculpi –disculpi–, podria tornar-la a repetir?, perquè tenia...

Santi Rodríguez i Serra

Sí, tal com està formulada per escrit: quina opinió li mereix la instrumentalització política dels mitjans de comunicació públics?

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Disculpi... Estic absolutament en contra de qualsevol tipus d'instrumentalització política de cap mitjà de comunicació públic.

El president

Gràcies. Senyor Rodríguez, té la paraula.

Santi Rodríguez i Serra

Jo no li preguntava si vostè hi ha està a favor o hi està en contra. Jo m'imagino que, doncs, amb una certa normalitat s'ha d'estar en contra de la instrumentalització política als mitjans de comunicació; li preguntava la seva opinió. De totes maneres, ja li reconec que quan vaig formular la pregunta ho vaig fer amb escepticisme respecte de la resposta que podria rebre.

Permeti'm primer també que me n'alegri, que vostè pugui tornar, en l'àmbit personal, en aquesta comissió de control. Jo no expressaré el que ha fet el portaveu del

Grup Socialista de desitjar-li que aviat no sigui aquí, perquè, com hem vist les baralles que hi han hagut entre els diferents grups parlamentaris de la majoria per intentar controlar els mitjans de comunicació pública, i aplicant aquella màxima que diu que si hi ha alguna cosa susceptible d'empitjorar pot acabar empitjorant, doncs, jo quasi quasi crec que més val que s'hi quedi vostè, tot i que no confiem gens ni mica en el seu paper.

Miri, jo crec que la instrumentalització política dels mitjans de la corporació és una cosa extraordinàriament evident. No facin tant cas del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, perquè, malauradament, des de que hi ha una majoria independentista que, ni que sigui pel vot de qualitat del president, controla el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, ha perdut absolutament tot el seu prestigi i tot el seu rigor en la majoria dels informes que realitzen. Perquè fixin-se, fins i tot, que quan hi ha algun conseller que es permet discrepar obertament de les opinions del Consell de l'Audiovisual n'impedeixen el vot, i aquest conseller ha d'anar per la via judicial a reivindicar els seus drets. Aquest és el CAC que els independentistes, al llarg dels darrers anys, han construït i que, per tant, per nosaltres no té cap mena de credibilitat.

Escoltin, vostès han fet publicitat del referèndum il·legal –em tiro molt enrere, ja sé que hi han hagut moltes coses, ha passat molt de temps–; la junta electoral, en període electoral, els van imposar quatre sancions per manca de neutralitat; publiciten les convocatòries dels comitès de defensa de la república explicant que han de portar també l'esmorzar per poder tallar autopistes i carreteres; donen dades personals i familiars de membres de la judicatura, i aquí, escolti'm, hi ha una realitat, i és que han expulsat la meitat dels catalans – han expulsat la meitat dels catalans – dels mitjans de comunicació públics de la Generalitat i que vostè dirigeix.

I, quan alguns aixequem la veu per denunciar totes aquestes «tropelies» que es fan des dels mitjans de comunicació públics, doncs surt el director de Televisió de Catalunya i amenaça amb querelles els diputats de l'oposició que s'atreveixen a criticar el seu paper. I, home, ja centrat en això, doncs, m'agradaria conèixer quina és l'opinió de vostè, l'opinió, ja l'hi explico, l'opinió de vostè amb relació al fet de que el director de Televisió de Catalunya amenaci amb querelles els diputats de l'oposició que ens atrevim a dir que està utilitzant els mitjans de comunicació públics per a l'ús polític i partidista, que és el que autènticament estan fent.

Li ha dit vostè alguna cosa, li ha cridat l'atenció al director? O comparteix aquesta opinió?

El president

Gràcies. Senyor Duart, té la paraula.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Hi torno a insistir: quina llàstima de dos minuts i mig i que no sigui més. La primera cosa que li he de dir és que, pel que fa a la seva reflexió sobre el CAC –que no me l'hauria de fer a mi, en tot cas, entenc que l'hauria de fer al CAC–, jo només voldria recordar-li que dels cinc últims informes que s'han fet d'anàlisi de la missió de servei públic que compleixen els mitjans de la «corpo», dels cinc últims, dos es van aprovar per unanimitat, dos es van aprovar per cinc vots a favor i un en contra, i un sol es va aprovar per quatre a dos o per tres a tres, no ho recordo; però aquest vot de qualitat, en els informes que analitzen el compliment de la missió de servei públic, no ha existit o, com a molt, ha existit en un dels cinc.

Pel que fa a la resta de les seves reflexions, jo li he donat aquesta resposta perquè, si no ho recordo malament, vostè havia començat dient quina opinió li mereix la instrumentalització, i jo li donava la meua opinió; que jo havia entès això, disculpi. Però, en qualsevol cas, com li deia, jo estic totalment en contra de que s'instrumentalitzin els mitjans públics de comunicació.

Pel que fa als nostres, hi han tots aquests mecanismes de control, hi ha l'informe GfK que li he explicat, hi ha el CAC, estan vostès... I, per tant, nosaltres, aquest pluralisme, amb tota la discussió que vostè vulgui, el complim. Nosaltres ni per casualitat –ni per casualitat– tenim el que està passant en d'altres mitjans de comunicació públics, on són els mateixos treballadors els qui... –en una revisió així, per damunt, no?–, «Informativos de Televisión Española: se disparan las denuncias por manipulación y censura. Entre abril y junio, el Consejo de Informativos de Televisión Española» –els mateixos treballadors– «han detectado al menos setenta ejemplos de manipulaciones, censuras y doble rasero. Trabajadores de Radiotelevisión Española lanzan “Así se manipula” para denunciar malas prácticas del ente público. El Consejo de Informativos visita este miércoles a las instituciones europeas que tendrán que aprobar si en la corporación se cumplen los principios de objetividad, pluralidad e imparcialidad.» Tot això són dades dels últims mesos d'un mitjà públic de comunicació. Nosaltres no en tenim ni un.

De fet, si vostè entra a Google i posa «TVE, manipulació informativa», et surten 74.100 resultats, i si poses «TV3, manipulació informativa» te'n surten 31.100. Però amb una diferència: en el cas de les de Televisió Espanyola, les deu primeres notícies són totes referides a denúncies dels mateixos treballadors de Televisió Espanyola, dels mateixos treballadors; en canvi, de les deu primeres notícies de TV3, són tot referències a diaris com *El País*, *La Gaceta*, *El Español* i *ABC*; no n'hi ha ni una dels mateixos treballadors. Per tant, jo crec que hi ha alguna diferència quan parlem d'instrumentalització.

Per cert, en contra de qualsevol tipus d'instrumentalització, i agraït per la referència que ha fet a la meva recuperació.

El president

Gràcies, senyor Duart.

Santi Rodríguez i Serra

President, per una qüestió d'ordre...

El president

Trenta segons.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Les sessions d'aquesta comissió parlamentària, en condicions normals, són una vegada cada mes. En el període que hem passat portàvem aproximadament vuit mesos sense comissió de control. El temps que tenim els diputats i els membres que compareixen és extraordinàriament limitat. El Reglament exigeix que els intervinents s'han de cenyir a la qüestió de què es tracta. Aleshores, és clar, que el senyor Duart tingui complex de fer oposició en altres mitjans de comunicació..., jo el convidaria que es presentés a les eleccions i anés a la comissió de control corresponent per fer aquesta oposició; però que malmetem el temps d'aquesta comissió intentant controlar altres mitjans que no són funció d'aquesta..., crec que vostè hauria de cridar l'atenció dels compareixents perquè se cenyissin als temes objecte de la pregunta.

Gràcies.

El president

Gràcies. En tot cas, tenim en consideració les seves aportacions i les valorarem. Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els efectes de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució en els continguts i la llibertat de premsa

323-00011/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre els efectes de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució en els continguts i la llibertat de premsa. I la formula la diputada Natàlia Sánchez, del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent. Té la paraula.

Natàlia Sánchez Dipp

Hola, bon dia. Avui jo m'estreno, no soc tan veterana com alguns de vostès; per tant, contenta de ser aquí. Bé, és conegut que en el marc de la intervenció il·legítima de les institucions catalanes el 155 no ha intervingut, aparentment, els mitjans públics. Tanmateix, des de l'aplicació d'aquest article de la Constitució espanyola hem observat com alguns criteris sobre el tractament dels continguts relatius a l'actualitat política catalana han anat variant, i per això li preguntem al director de Televisió de Catalunya, el senyor Sanchis: la llibertat de premsa de les professionals de la Televisió de Catalunya s'ha vist afectada pel 155? Com a director, ha rebut alguna indicació concreta sobre el tracte que han de rebre els membres del Govern legítim de la Generalitat, el president i els consellers, o aspectes relatius als presos i les preses polítiques?

I avui –i acabo– que parlem de llibertat de premsa, i lligat amb la intervenció que feien ara, avui la CUP vestim de negre per solidaritzar-nos amb la lluita que des fa sis setmanes les treballadores de Radiotelevisió Espanyola estan visibilitzant a través dels «divendres de negre», com és avui, i ens solidaritzem des d'aquí també amb la seva lluita per la llibertat de premsa i contra la censura i la manipulació informativa.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. En aplicació del 155, en principi, no va haver-hi cap conseqüència immediata, perquè al 155 la referència explícita que feia referència als mitjans de comunicació públics de la Generalitat va ser en últim pas..., en últim tràmit al Senat va ser apartada, i, per tant, directament no.

És veritat, de tota manera, que quan es van convocar..., quan es va dissoldre el Parlament i es van convocar eleccions, vam entrar en període electoral i després en campanya i van haver-hi una sèrie de resolucions i de sentències de les juntes que van anar..., que vam haver d'anar complint. En contra del que pensa alguna gent, que diu que totes aquestes sentències estan claríssimes, que delataven i que commutaven..., he de dir que està bé llegir-les, perquè va haver-hi un cert *rifirrafe*, una certa discussió entre la junta electoral provincial i la Junta Electoral Central.

Però, en tot cas, vam haver de cenyir-nos a alguns criteris que nosaltres vam considerar que periodísticament no havien d'haver tingut lloc. Per exemple, i no m'estendré, quan hi ha una denúncia del Partit Popular, sol·licitant que es prohibira la cobertura de la manifestació de l'Onze de Setembre, la junta electoral provincial va desestimar la denúncia i la Junta Electoral Central també va desestimar aquella denúncia i es va poder fer aquella manifestació. Però quan ha de ser una junta electoral qui determina si es pot seguir informativament una manifestació o no, encara que estiguem en període electoral, crec que moltes reflexions les hauríem de fer entre tots, sense entrar de cap manera a desqualificar aquella opinió ni a cap de les altres, perquè les vam seguir totes.

Per tant, en aquell període sí que va haver-hi, evidentment, un acatament o un seguiment d'algunes resolucions; algunes decisions, encara que les considerarem..., que periodísticament no foren les que voldríem. I després, sí que hi ha pressions, clar que hi ha pressions, però són pressions que els periodistes, els professionals, la gent, jo mateix, hem de suportar.

Quan se segueix l'actualitat informativa i se senten opinions, per exemple –ja que parlem de falta al respecte, etcètera–, que diuen que TV3 o els seus programes fan apologia d'actes violents; quan diuen que TV3 és un engranatge clau en el cop d'estat –i si vol li pose noms a cada una d'aquestes afirmacions–; quan ens diuen que TV3 és un artefacte de difusió de propaganda nociva; quan es diu que per desgràcia –i no gràcies a TV3– perilla la convivència, que s'ha dit també, doncs, és normal que això afecte. I si algú, en algun moment determinat jo mateix, diu que algunes d'aquestes afirmacions s'haurien d'estudiar legalment, no s'està amenaçant a ningú, s'està dient que aquest clima que se genera amb aquestes afirmacions, que se centren en alguns professionals de Televisió de Catalunya, eren absolutament coaccionadores, i eren absolutament injustes.

I això sí que ha pogut afectar, tot aquest clima, algun comportament posterior d'alguns professionals.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament informatiu del terrorisme

323-00009/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el tractament informatiu del terrorisme. I la formula el diputat Fernando de Páramo, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Fernando de Páramo Gómez

Gracias, presidente. Como veo que hoy ha traído usted el libro de estilo...

El director de Televisió de Catalunya

Sí señor.

Fernando de Páramo Gómez

...le recomendaría que leyera en la página 61...

El director de Televisió de Catalunya

Ara ho faig...

Fernando de Páramo Gómez

...que cuando usted quiere participar en actos, lo que tiene que hacer es pedir una autorización previa, para sus mítines. Y tiene que ser, además, su superior, quien le dé esa autorización. Y, además, hay..., la CCMA contempla mecanismos necesarios para decidir en caso de posible incompatibilidad. Dirigiremos una pregunta por escrito para conocer si usted envió esa solicitud de permiso para poder participar en ese acto y cuáles fueron los criterios de incompatibilidad, porque tiene que haber un dictamen, entiendo, entonces, del Consejo de la Corporación. Pediremos esa información.

Y ya que está con el libro de estilo..., no, no, no lo cierre porque el artículo 2.3.3.6.5, sabe qué dice, el libro de estilo? Se lo leo muy rápido. Dice que...

El director de Televisió de Catalunya

No, si ja hi vaig jo.

Fernando de Páramo Gómez

Dice que: «En general, no entrevistem persones encausades o condemnades, si valorem que la difusió de l'entrevista pot provocar un greu trasbals a les víctimes.»

¿Cree usted que con las entrevistas que se han hecho a etarras condenados por terrorismo ha cumplido usted con el libro de estilo?

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Respecte a la primera, sí, sí, demane..., normalment done i passe informes i consultes, i demane per tots els actes que faig. I quan vostès em proposen aquest acte que els he demanat, que estaria molt bé, ho faré exactament igual. I per ara ningú m'ha indicat encara de fer el contrari, perquè, evidentment, en l'exercici dels meus actes, no ho faria.

I respecte a aquesta al·lusió al llibre d'estil –per això l'he portat també, perquè les preguntes no es concreten–, a veure, li diré una cosa: supose que en algun moment determinat les condemnes prescriuen, que és quan es compleixen. I que hi ha una altra cosa, també importantíssima, que es diu rehabilitació de les persones.

I supose que quan una persona ha complert una condemna i ja està lliure de tot allò que li reclama la societat a través dels seus tribunals, supose que pot expressar-se i pot parlar d'una altra manera que quan està complint aquesta condemna. I supose també, i ho tenim... –no ho supose, sinó que això ho tenim molt clar–, que sempre vigilem que les víctimes de qualsevol acció violenta, no se senten ofeses. I si en algun moment no ho fem així, doncs evidentment, parlem amb aquestes víctimes i tal.

També em sap molt greu..., i ja que parlem d'instrumentalització contínuament i vostès se refereixen una vegada i una altra a la instrumentalització dels mitjans públics, també em sap molt greu que algunes víctimes també s'instrumentalitzen, però això sí que ja no depèn de nosaltres. Perquè ens agradaria que es pogueren fer debats televisius, informacions televisives sense algunes pressions que moltes vegades són excessives, des d'un punt de vista partidista, sí.

El president

Gràcies. Senyor De Páramo, té la paraula.

Fernando de Páramo Gómez

Sí, a mí también me gustaría poder tener esos debates, pero se acaba de votar en contra, en esta misma sala, hace unos minutos, de que pueda comparecer el señor Brauli Duart, a dar explicaciones. Por tanto, difícil que podamos hablar de ese tema, porque se acaba de votar en contra, por todas las fuerzas independentistas, de que se dé explicaciones de un tema tan grave.

A mí me daría vergüenza, siendo el director de TV3, que, en una cadena pública, que pagan todos los catalanes, todos los españoles, se intente blanquear el terrorismo. Me daría vergüenza que se traiga a Otegui como un héroe del *procés*, a reírse del partido que ha ganado las elecciones en Cataluña. Porque hay una diferencia, señor Sanchis, entre cuando usted comparecía hace un año y ahora, que Ciudadanos ha ganado las elecciones –yo ya sé que a usted no le gusta. Pero el señor Otegui viene a un programa a reírse del presidente del primer partido de Cataluña. ¿Y sabe qué pasa? Que nadie le dice nada, en el plató, nadie; le aplauden. Y luego usted..., sacan un tuit diciendo si se lo han pasado bien ustedes con Otegui... Yo no, yo no me lo he pasado bien, pero no solo yo, sino muchos catalanes.

Y estoy convencido también que a las víctimas del terrorismo tampoco les ha gustado nada que el señor Otegui vaya a reírse a la televisión pública de todos los catalanes, también de las víctimas que pagan también con sus impuestos esta televisión. Condenados por terrorismo, faltando al respeto en una televisión pública. Uste-

des hablan del conflicto vasco, ¿pero qué conflicto vasco? ¿Qué es eso del conflicto vasco? ¿Están comprando ustedes el argumento de reescribir el relato de la banda terrorista? Esto es muy grave –es muy grave. Aquí no ha habido ningún conflicto, aquí ha habido asesinos y demócratas asesinados, pero no ha habido ningún conflicto vasco.

¿Qué es eso de blanquear el conflicto vasco desde la televisión pública? No se puede ser una televisión estatal e intentar ir en contra del Estado, señor Sanchis, que es lo que usted pretende hacer con TV3. No se puede hacer eso, no se puede hacer; usted es una televisión estatal, y, por tanto, no puede ir en contra del Estado, sino que tiene que respetarlo; los demócratas no lo podemos permitir, y yo estoy de acuerdo, y me gustaría que en esto estuviésemos de acuerdo usted y yo, señor Sanchis. Los demócratas no podemos permitir que se reescriba el relato de tantos años de terrorismo en Cataluña –en Cataluña– y en el conjunto de España, porque es muy grave y se lo debemos además...

El president

Senyor De Páramo...

Fernando de Páramo Gómez

...a –y termino con esta frase–, se lo debemos, además, a compañeros que están sentados hoy aquí, que no son de mi partido, que son de otros partidos, y que se dejaron la vida por la democracia. Se lo debemos a ellos y a tantas y tantas víctimas anónimas –que ya no son anónimas, por desgracia– del terrorismo en Cataluña y en el resto de España.

El president

Senyor De Páramo, se li ha acabat el temps. Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies. Senyor diputat, qualsevol reflexió que em faça vostè sobre el terrorisme, hi hauria de..., si tinguera una mica de paciència, a més de mirar-se el llibre d'estil, també mirar què he escrit jo al llarg de la meua vida professional, des del primer moment fins a l'últim, sabrà quina és la meua actitud sobre tot això. (*Veus de fons.*) No, no..., és que això és molt important, perquè segurament en això nos trobarem molt, molt més del que vostè fins i tot ara sembla que està insinuant.

Dit això, perdona, jo no crec que es blanquege res. És que hi ha algunes opinions que sempre resulten bastant excessives, perquè quan es diu «blanquejar terroristes»..., i està vostè dient que algunes persones que han complert condemna s'expressen, i que això es faça en unes circumstàncies que poden ser més o menys matisades o més o menys criticades, doncs, mire, discrepem, no passa res. Jo crec que sí, crec que no ho diu el llibre d'estil, que quan una persona ha complert condemna no pot opinar sobre les qüestions.

I després, respecte al relat del conflicte basc, l'expressió «conflicte basc» ja li portaré el pròxim dia ja no un llibre d'estil, sinó un recull de premsa, perquè també el sorprendrà la quantitat de polítics, dirigents de tots els partits –no m'estranyaria fins i tot, que el de vostè també– que quan parlen d'Euskadi, en un moment determinat, han parlat de conflicte basc. És una mica agosarat, crec jo, i exagerat, excessiu, acusar-nos de voler donar per bona la versió que tinga en aquests moments una part, segurament la més violenta en aquell conflicte i en aquell enfrontament que va haver-hi, i en aquell terrorisme que es va perpetrar, i fer-la passar per global, home, això no és així. Segur que no és així.

I finalment –i per acabar, perquè se m'acaba el temps–, home, TV3 no sé si és una televisió de l'Estat, però TV3 depèn del Parlament de Catalunya i hi ha gent que, funcionant el Parlament de Catalunya i funcionant aquesta comissió continua insistent, un dia i un altre, que TV3 hauria de ser intervinguda per una part de l'Estat,

que no és el Parlament de Catalunya. I això tampoc em sembla que siga, per dir-ho així, una bona manera d'entendre la televisió pública en aquest país.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el rigor informatiu i l'adequació terminològica en els informatius

323-00010/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el rigor informatiu i l'adequació terminològica en els informatius. I la formula el diputat Nacho Martín, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Sí; bon dia, senyor Sanchis, jo també estic encantat de retrobar-me amb tots vostès aquí, i especialment amb vostè. I passo directament a la pregunta, perquè crec que el tema dels termes i de les paraules que fem servir en els mitjans de comunicació és fonamental pel que fa al que és la conformació de l'opinió pública. Tenim una enorme responsabilitat, quan estem davant d'un micròfon, en un mitjà de comunicació, i especialment vostè, com a responsable de la televisió pública a Catalunya, a atènyer-nos al que diu el llibre d'estil de la corporació.

Que diu, entre altres coses, que els mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals difondran informació contrastada i fidel a la realitat, explicada de manera clara, exacta i precisa. I jo vull recordar que, durant el temps en que el senyor Jordi Sánchez encara continuava sent el candidat, o la pretensió era que el senyor Jordi Sánchez fos investit president de la Generalitat, hi va haver un episodi, que va ser de tot menys clar, però molt confús per la informació que deia, que es donava des dels mitjans públics de Catalunya, en què es presentava el que havia estat un mer avís de rebuda, una mera notificació de l'entrada en registre d'una denúncia, d'una comunicació al senyor Sánchez, en què demanava a l'ONU que exigís als tribunals espanyols que l'alliberessin per venir a sotmetre's a la investidura.

Doncs bé, aquell avís de rebuda, aquell document sense cap mena d'importància, perquè era un formulisme, ni més ni menys que un formulisme, ho poden preguntar a qualsevol catedràtic de dret internacional que els dirà exactament això, era un formulisme, TV3 el va convertir miraculosament en una resolució de l'ONU, el va convertir en un dictamen de l'ONU, el va convertir, en el menor dels casos, en unes mesures cautelars, i no hi havia res absolutament de tot això.

El Comitè de Drets Humans de l'ONU no emet resolucions, el que emet són dictàmens. Això no era en absolut un dictamen i, en canvi, TV3 es va fer un fart de dir, doncs..., per presentar, lògicament la realitat d'Espanya com un estat antidemocràtic, que no compleix amb els convenis internacionals i amb els tractats internacionals, es va posar, doncs, tota la maquinària per presentar això com una realitat.

Llavors, les meves preguntes són quatre. Intentaré ser breu, que són: Per què els informatius de TV3 i el 3/24 parlaven de mesures cautelars? Per què els informatius del 3/24 parlaven de dictamen de l'ONU? Per què aquesta informació falsa, directament falsa, coincideix obertament amb els pressupòsits independentistes, d'una part de la societat catalana? Qui ha donat les indicacions perquè això sigui d'aquesta manera? I per què els informatius han donat una informació que no és veraç, com exigeix el Llibre d'estil de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Jo també estic content de retrobar-lo a vostè. Li recorde la loquacitat, els dos patirem molt, amb aquestes intervencions, eh? A veure, jo alguna vegada..., i els companys, els seus companys de partit, altres diputats, m'ho han retret, he dit moltes vegades que si en una pregunta amaga una altra pregunta, que és molt més concreta, no la podem preparar bé, i aleshores, és veritat que m'han dit: «Escolte, vostè no és ningú per dir com hem de formular les preguntes.» És veritat, però si sota una pregunta –i vostè ho entendreà immediatament– que és genèrica, hi ha darrere preguntes concretes, doncs, en un cas molt concret i específic, ho lamente moltíssim, però nosaltres no els seguim tots al peu de la lletra.

Jo el que recorde d'aquella..., i després també li diré una altra cosa, perquè després ho tornaré a repetir, el llibre d'estil és una guia, eh?, el llibre d'estil no és..., és una guia, i en alguns assumptes és molt important, però no el tenim com la Constitució tenen alguns, etcètera. Ens serveix per, moltes vegades, plantejar dubtes i paradoxes, eh? Ho dic per més endavant, perquè si no, semblarà que estem prenent la paraula sagrada. En aquest cas –i vaig ràpid–, recorde que ja es va criticar en aquell moment això, i recorde que la informació es va anar modulant també des de les primeres notícies, que arribaven amb teletip, i el que es va acabar dient, com passa gairebé sempre.

I vostè pense –i vostè ho sap, com a personatge assidu als mitjans de comunicació– que moltes vegades nosaltres no fabriquem la informació i que moltes vegades la informació arriba per una sèrie de... –i que els podem portar, eh?, perquè això es fa moltes vegades, davant dels tribunals també–, moltes vegades la informació porta una sèrie de valoracions prèvies, uns avenços informatius, que fan entre agències informatives o mitjans d'aquell lloc i que et mereixen una credibilitat. I en aquest cas, m'informaré, li diré exactament com va anar la variació i com va acabar tot allò.

Però no jutge un periodista, ni intente pensar que obeeix instruccions o està d'acord amb una ideologia que se pressuposa dominant en el mitjà on treballa, senzillament perquè, quan arriba una notícia, això es valora d'una altra manera. I l'últim –que ara sí acabe–, sempre, absolutament sempre..., moltes vegades, la manera que té Televisió de Catalunya de donar la informació, resulta que és equiparable a com la donen altres mitjans internacionals i no tant altres mitjans d'aquest estat o d'aquest país. Mire, de vegades nosaltres donem les..., utilitzem les mateixes expressions, per exemple, que utilitza la BBC –per exemple.

El president

Senyor Martín, té la paraula. Li queden deu segons.

Ignacio Martín Blanco

M'estranya que fes el..., que emprés els mateixos termes, però li recordo una última cosa que diu el llibre d'estil de TV3, que és que: «Reconeixem els errors importants i els corregim amb la màxima diligència i donant a la rectificació la rellevància equivalent.» Se'n va estar parlant, d'aquest tema, a bastament, en els mitjans de comunicació catalans, i jo, de rectificacions, no n'he vist cap.

El director de Televisió de Catalunya

Sempre que considerem...

El president

Senyor Sanchis, té la paraula. (*Rialles.*)

El director de Televisió de Catalunya

Ai..., només m'ha passat una vegada... (*Rialles.*) Sempre que considerem que s'ha de rectificar, rectificuem. Sempre que considerem..., ho fem en el portal o ho fem en la mateixa..., en el mateix programa, sempre. I, en aquest cas, perdone, torne a dir-li-ho, és que no va ser una discussió fàcil ni clara. S'ha dit això i no és això. Recordem

que va haver-hi molts arguments, en aquell moment, sobre la taula, i, com que me l'acaba de fer ara, si vol, doncs..., personalment li puc enviar l'informe de tot allò o en la pròxima compareixença en podem parlar.

Ignacio Martín Blanco

Perdoni la inexperiència, presentarem la pregunta per escrit.

El president

D'acord, però no té la paraula, senyor Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Disculpi.

El president

Gràcies.

Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la cobertura informativa d'actes que tenen lloc fora d'Espanya

322-00003/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la cobertura informativa d'actes que tenen lloc fora d'Espanya. I la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Ben tornats, especialment al senyor Brauli Duart. La nit de cap d'any van retransmetre el missatge de Carles Puigdemont i mirin si és greu el fet que, fins i tot, el CAC, eh?, el CAC –que ho han citat reiteradament en aquesta comissió–, els va advertir que això no es podia fer perquè pot, literalment, prestar a confusió.

Però la veritat és que sembla que aquesta advertència del CAC –que abans dèiem que anava a missa el que deia el CAC– no els va fer cap mena d'efecte, perquè al març van fer un publireportatge sobre el senyor Puigdemont a Waterloo, al més pur estil d'*Espanyoles por el mundo*.

També hem pogut veure entrevistes a Comín, a Serret i a Puig, on se'ls ha tractat com a consellers, càrrec que evidentment no tenien; però, potser, la cobertura més sorprenent va ser anar a Suïssa a cobrir una manifestació de cinquanta persones –jo he anat a festes d'aniversari amb més gent, els ho asseguro– de suport a una exdiputada. Em poden explicar quin valor informatiu té aquesta manifestació? I, sobretot, si troben proporcional la despesa amb l'interès informatiu.

També van cobrir el viatge del president del Parlament a l'ONU, malgrat que no va ser rebut per ningú del Comitè de Drets Humans i que, de fet, la seva visita ni tan sols consta en el registre oficial. Una visita que, d'altra banda, no li van fer cap favor al senyor Torrent, perquè ens va deixar una imatge tan trista, pobret, com aquesta. *(La diputada mostra una fotografia a la cambra.)*

Ara, el que sí que no van tenir temps va ser d'anar a cobrir la visita de la senyora Inés Arrimadas al Parlament Europeu, tot i que ella sí que va tenir entrevistes al més alt nivell. El que passa és que aquests mesos TV3 ha estat descontrolada i s'ha convertit en *el Gran Hermano* del procés. Nosaltres volem saber quant ens ha costat, a tots els catalans, aquest *Gran Hermano* del procés. I aquestes preguntes, a més, estan registrades per escrit.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyora diputada. A veure..., vostè parla d'un informe del CAC o d'una recomanació. Si es va fixar, en aquella informació, veurà vostè com, quan parlava el senyor expresident de la Generalitat –actualment, Carles Puigdemont–, no apareixia com a president de la Generalitat, que és allò que podia induir a la confusió. Respecte a l'oportunitat o no de donar aquella informació, només hem de veure quin seguiment van fer tots els altres mitjans, ni més ni menys que el que vam fer nosaltres, en principi, gairebé tots els altres mitjans de Catalunya.

Perquè considerem –i això ho he dit i ho puc repetir tantes vegades..., ho vam parlar, també, en anteriors compareixences– que el criteri informatiu del que és important o no és important pot ser discrepant, però al final són la gent, els responsables de les seccions, dels informatius, els professionals mateixos, els que diuen i determinen què consideren que és important. Si a vostè li sembla que un viatge del president del Parlament a l'ONU no és important, doncs, em sembla molt bé. I, fins i tot, si té algunes apreciacions sobre aquell viatge, personals, doncs, també em sembla molt bé. Nosaltres intentem no donar aquestes apreciacions. I si en algun moment determinat no hem seguit un altre viatge d'un dirigent o d'una diputada o la cap de l'oposició o el que siga, doncs, mire, en això, en cada moment concret podem donar explicacions de per què ho hem fet i no ho podem fer; però, en principi, el criteri que tenim és informatiu i disponibilitat de recursos tècnics o humans. I no hi ha més trampa.

I si es troben i es busquen..., i bé, i si algú en dubta, l'única cosa que pot fer és dirigir-se a les diferents instàncies de Televisió de Catalunya –comitès d'empresa, consell professional, professionals, etcètera– i preguntar-los-ho. I si algú té algun problema amb algun fet concret, em sembla molt bé i mirarem com resoldre'l, perquè també ens podem haver equivocat en la valoració, eh? Hem cobert en manifestacions més ridícules encara, pel que fa al nombre de gent que hi acudia, d'altres forces polítiques o socials o cíviques d'altres contextos diferents, per dir-ho així. Doncs que ho fem i ho mirem.

Ara, d'aquests fets concrets, que moltes vegades són anècdotes, traure conclusions definitives, arribar a la conclusió que som la tele del procés i que ens diguen, vostè: «Quant ens ha costat el procés?» No ho sé, el que ens ha costat el procés, el que sí que sé és que hem retransmès 2.730 notícies d'àmbit internacional, només al *Telenotícies*, en l'últim..., el que portem d'any.

El que sí que sé, per exemple, és que d'aquestes 2.730, només unes tres-centes han afectat a tots els dirigents polítics catalans que estan o bé a Brussel·les o bé a Escòcia o a Berlín o a on siga, eh? Em sembla que és el... Això, el contrast i la comparació estan bastant clars, no?

Per això els demane que..., quan els donem xifres generals, no es queden només en el fet anecdòtic, sinó en el fet en general.

I si vol la valoració d'alguna cosa, d'algun..., amb molt de gust se la procuraré.

El president

Gràcies. Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Sí, i tant! El que ens interessa és el cost sobretot, perquè com que ho paguem tots els catalans... Perquè, sap què passa? Que, a la república independent de TV3, Puigdemont és president i per això el teníem en pantalla, com ha dit el meu company Fernando, mentre investien el senyor Torra, president. A la república independent de TV3 hi ha consellers a l'exili, com s'explicava també..., amb la falta de rigor terminològic que ens explicava el senyor Nacho Martín, en comptes de «fugats de la justícia».

Però el problema més greu, per nosaltres, és que mantenir la república independent de TV3 ens costa molts diners a tots els catalans i el que volem saber és quan

ens ha costat aquest *Gran Hermano* del procés, aquest *Espanoles en el mundo* del procés, que fan vostès a TV3.

Nosaltres li demanem que deixi de gastar-se els diners de tots els catalans en el *Gran Hermano* del procés. Que deixin de gastar-se els diners de tots els catalans en entrevistar a fugats de la justícia. I, sobretot, que si els queda una miqueta d'espai, eh? –no gaire, eh?, però–, si els queda una miqueta d'espai a la programació, a veure si poden cobrir les relacions internacionals d'alt nivell que té la senyora Arrimadas, que crec jo, una miqueta més d'interès informatiu que una manifestació de cinquanta persones en suport d'una exdiputada sí que tenen.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, li queden deu segons.

El director de Televisió de Catalunya

Doncs vostè no és periodista de TV3, ni dirigeix informatius, ni de televisió, i, per tant, el seu criteri s'ha de respectar en tot moment; però segurament no és tan professional com puguen ser els dels responsables de les diferents àrees que ho porten. I torne a repetir-li-ho, quan diu, en general..., ja sé que són els diners de tots els catalans, tot, fins i tot aquest Parlament, aquesta comissió, tot, tots són diners dels contribuents. Efectivament, i amb aquesta responsabilitat actuem.

Si vol saber concretament què ha costat una cosa, li ho diré, si em diu què ha costat el procés, és un terme que no soc capaç de valorar, ni mentalment ni econòmicament. (*Veus de fons.*) Si vostè sí, doncs, mire, intente-ho; digui'm: «Què ha costat el procés?» I no sé..., mirarem a vore si hem tingut alguna urna amagada darrere d'algun això i resulta que la vam pagar sense saber-ho. Però, en principi...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

...en principi... (*Veus de fons.*) No, no, no..., què costa el procés? No li puc respondre aquesta. (*Veus de fons.*) A TV3 què ha costat el procés? (*Veus de fons.*)

El president

Senyor Sanchis, se li ha acabat el temps.

El director de Televisió de Catalunya

Doncs fa unes preguntes molt curioses, no sé respondre-la. (*Rialles.*)

El president

Gràcies.

Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'entrevista a Josean Fernández a TV3

322-00009/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al president en funcions de la Corporació, sobre l'entrevista a Josean Fernández a TV3. I la formula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. Senyor president en funcions, bé, l'actualitat mana. Ara a Madrid s'estan produint unes situacions molt importants, RAC1 ha desplaçat..., està fent el programa des de Madrid, Catalunya Ràdio està fent, si no

m'equivoco, una entrevista a Artur Mas. Això és una mica el que parlàvem abans, no? Després ens queixem –després ens queixem.

La pregunta és molt concreta, és o no és? Quina valoració fa vostè del programa que es va fer al *Preguntes freqüents*, si no m'equivoco..., de l'entrevista a l'exmembre d'ETA, senyor Duart?

El president

Senyor Duart, té la paraula.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Pel que fa a la seva primera afirmació, de debò que a les onze quaranta-tres encara està el president Mas essent entrevistat a Catalunya Ràdio? (*Veus de fons.*) Òndia! (*Rialles.*) Jo crec que no, però, bé, en tot cas, aquí té el director de Catalunya Ràdio, que segur que li ho pot clarificar.

Pel que fa a la pregunta que vostè em fa, que aquesta sí que té un altre tarannà..., miri, vostè sap que vostè i jo podem coincidir, discrepar en moltes coses, però coincidir en d'altres. Aquest és un tema molt sensible, que es pot interpretar de moltes maneres, però entendrà que, malgrat que el president de la Corporació no decideix qui són els convidats d'aquell programa, més enllà del que jo pugui pensar o opinar, assumeixi com a pròpia qualsevol, qualsevol... –no dic que se n'hagi produït en aquest cas–, qualsevol responsabilitat que se'n pugui..., en últim terme, qualsevol responsabilitat que se'n pugui derivar, de totes i cadascuna de les decisions que els professionals prenen en aquesta matèria.

El president

Gràcies. Senyor Pérez, té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí, aquesta manera que té, de vegades, de parlar el senyor Duart, tan críptica... Era un programa difícil –era un programa difícil– i la possibilitat de que vingui un exmembre d'ETA a parlar de terrorisme era una possibilitat –era una possibilitat. El problema és que la persona que va venir va dir, entre altres coses, que: «No es considerava un assassí, *que no tenia remordimientos*, que...» Va somriure quan es va parlar d'un fet molt desagradable, i que va dir, literalment que: «ETA va sorgir com una associació cultural en la que *no solo se mataba a las personas.*» Ho va dir literalment, a més, ho he volgut escoltar una altra vegada aquest matí.

Hi han d'altres membres d'ETA que se n'han penedit i que han parlat de tu a tu amb les seves víctimes i s'han enfonsat. Aquests eren els que s'havien de portar al programa. El dia que acaba ETA, TV3 hagués hagut de portar a una persona d'ETA que se n'hagués penedit. Perquè tot això ha estat molt dur per molta gent i vostè ho sap perfectament, com jo, per molta gent que ha patit molt, i crec que TV3 tenia la gran oportunitat de fer un bon programa, també, amb un terrorista; però no, no va ser així, van portar a una persona que no anava en aquesta direcció.

Les víctimes han patit molt –les víctimes han patit molt–, en funció d'aquest programa, i, sincerament, hi ha un moment en el programa, quan aquesta persona diu que se sent molt proper a la causa de l'independentisme a Catalunya i que tothom comença a aplaudir, que va ser molt dolorós per molta gent –molt dolorós per molta gent.

I crec, senyor Duart, n'estic convençut, que en un debat en aquesta comissió de control sobre aquest tema, vostè i jo, com a mínim, ens haguéssim posat d'acord en com s'hagués hagut d'enfocar aquest programa.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Senyor Duart, té la paraula.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Aquest és un tema molt delicat, molt sensible, efectivament. I un tema en el que vostè i jo ens hem anat trobant al llarg de la nostra experiència vital.

Quan aquesta gent assassinava Ernest Lluch; Josep Lluís Ruiz, José Luis Ruiz, a Sant Adrià; Francisco Cano, a Viladecavalls, i l'agent dels Mossos d'Esquadra, Santos Santamaría, a Roses, vostè i jo, directament o indirectament, estàvem vinculats amb tots els que lluitàvem perquè això no fos i passés. Per tant, crec que podríem interpretar aquesta realitat en la mateixa direcció.

Però nosaltres, en els nostres mitjans, ho fem tot el millor que podem, amb la màxima objectivitat, amb el màxim pluralisme, aquest és l'intent que fem, tots els nostres professionals i naturalment, el director de TV3 i de mi mateix, i si vostè vol..., si vostè vol veure amb profunditat, no amb una decisió puntual o amb un gest, que sempre es pot contextualitzar d'una manera o d'una altra, si vostè ho vol veure amb profunditat, quin és el tarannà dels professionals de TV3, de Catalunya Ràdio, de la Corporació, en relació amb aquest tema, el convido a veure el *Sense ficció ETA a la ciutat dels sants*. La vàrem fer fa uns anys. Jo ahir a la tarda hi vaig entrar i me'l vaig tornar a veure. Posa els pèls de punta. Aquella és la manera en què nosaltres interpretem fets tan durs com del que estem parlant vostè i jo. Aquella és la manera en què TV3 ho entén.

El president

Gràcies.

Pregunta al president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els plans de suport i col·laboració amb la corporació valenciana

322-00006/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al president en funcions de la corporació, sobre els plans de suport i col·laboració amb la corporació valenciana. I la formula el diputat Gerard Gómez del Moral, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Gràcies, president. Senyor Duart, ben tornat a la comissió, i també des del nostre grup celebrar, no?, la seva recuperació i que torni aquí, en aquesta banda, com a mínim, si més no, de la comissió, que a la comissió ja l'havíem vist, però que torni a aquesta banda de la taula.

Bé, parlàvem..., o la pregunta, vaja, és sobre la corporació valenciana, que, a vostè, a més a més, li toca de prop, com a mínim per origen, no? Aquest any farà cinc anys del tancament de Radiotelevisió Valenciana i de Canal 9, tancada per Alberto Fabra. I tots recordarem aquell fatídic dia, per als mitjans de comunicació públics i per a la democràcia, en fi, amb el ja famós Paco Telefunken, no?, amb l'entrada de la policia donant cops a Burjassot, i de la resistència dels professionals de la Radiotelevisió Valenciana, defensant fins a l'últim minut l'emissió dels mitjans públics valencians, amb els seus jupetins vermells de «Radiotelevisió no es tanca»; per cert –nota al peu de pàgina–, sort que portaven jupetins vermells –rojos– i no llaços grocs o estelades; si no, probablement serien a la presó acusats de rebel·lió o de sedició per intentar evitar que tanquessin els seus mitjans públics de comunicació.

Dit això, la Radiotelevisió Valenciana va ser conjuntament amb la grega les úniques televisions europees que es van tancar, les úniques, amb aquesta demofòbia, no?, viscuda, en aquest cas per Alberto Fabra, pel govern del PP..., que avui passen

coses molt importants, deia el senyor Pérez, a la pregunta anterior, en fi, però el llegat, diguéssim, d'aquest Partit Popular arriba fins i tot aquí.

Afortunadament, ara, però, la ràdio À Punt ja està, ha començat emissions, i aquest proper 10 de juny començarà també les emissions de manera regular la televisió, que ara només està en fase de proves; per tant, el 10 de juny començaran les emissions regulars de la televisió.

Nosaltres, des d'aquí, volem felicitar òbviament a tots els professionals de la Radiotelevisió Valenciana, i directius, per l'aposta, per tornar a posar en marxa uns mitjans públics necessaris, no?, i que veiem absolutament com esperançadors pel marc audiovisual de la nostra llengua, la llengua catalana, i també perquè, per fi, pugui tornar a existir al País Valencià un mitjà que els parli en la llengua del país.

Per tant, la pregunta és senzilla: quin..., no diré «captivament», perquè veig que la paraula ha tingut abans, diguéssim, debats semàntics o filològics, però sí quins són els plans que té previst la corporació catalana amb la corporació valenciana –i aquí hi entraria tot, reciprocitat, etcètera– i també amb l'ens balear.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Duart, té la paraula.

El president en funcions de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Home, si abans parlàvem d'allò de «*como decíamos ayer*», que era una manera de començar, aquí, francament, el que em ve de gust és dir-li: «Me alegro que me haga esta pregunta.» Perquè, efectivament, tal com vostè diu, soc especialment sensible a aquesta realitat valenciana, com segurament ho és la diputada que té just al darrere seu o com ho és el director que tinc a la meua dreta estrictament física –i potser ideològica també, però bé. (*Rialles.*)

Més enllà de la broma, nosaltres estem encantats que aquesta realitat es vagi materialitzant. Estàvem en aquesta sala, em sembla recordar que era el 29 de novembre del 2013, un divendres, el darrer divendres del mes de novembre, quan ens van arribar les notícies d'aquell divendres negre, de com perdíem un mitjà de comunicació en la nostra llengua –o parcialment en la nostra llengua, també recordem-ho–, com era el Canal 9 de llavors.

Ara, en aquests moments, ja hi ha un equip de persones treballant. Com vostè bé diu, han posat en marxa la ràdio, han posat en marxa el portal i, si tot va bé, el dia 10 de juny posaran en marxa de forma definitiva la televisió.

Jo ja la tinc sintonitzada al meu poble, i segurament no soc l'únic. Oi, senyora Albiach? Ja la tenim sintonitzada, perquè ja comença a veure's. I per part nostra reitero el que ja hem dit públicament moltes vegades: ens tenen a la seua disposició per ajudar en tot allò que puguem ajudar i ells vulguin que hi col·laborem; més que «ajuda» la paraula és «col·laboració», perquè la relació entre nosaltres ha de ser d'igual a igual. Aquest cert paternalisme que a vegades s'ha plantejat des del principat respecte a la resta de territoris amb els que compartim llengua, història i cultura no ens ha anat mai bé, almenys des de la meua òptica. I, per tant, l'oferta que nosaltres hem plantejat és: volem col·laboració al màxim nivell; no només la reciprocitat, que això ja ho donem per fet, perquè el president Puigdemont i el president Puig van dir públicament que es comprometien a ella, no..., i fins i tot el Partit Popular va deixar un acord aprovat per les Corts Valencianes en la línia de la reciprocitat; no, jo vull anar més enllà, en una línia en la que amb IB3 ja hem començar a avançar, que ja estem treballant els convenis de col·laboració, per compartir no només la reciprocitat, sinó per compartir també continguts audiovisuals, tot, experiència tecnològica, el que ells vulguin.

Els hem posat en aquests moments sobre la taula tres propostes de conveni que estan estudiant –parlo d'IB3–, i amb el País Valencià hem iniciat contactes, però el

missatge que ells ens donen és: «Deixeu-nos que posem en marxa primer la tele el dia 10 i després en parlarem, de veure fins a quin nivell de col·laboració volem arribar.» Per tant, per part nostra..., la corporació arribarà fins allà on els valencians vulguin arribar en aquesta col·laboració; per part nostra, fins a..., bé, fins a on calgui.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre els resultats d'audiència en les dues últimes onades de l'Estudi general de mitjans

323-00002/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre els resultats d'audiència en les dues últimes onades de l'Estudi general de mitjans. I la formula el diputat Francesc de Dalmasas, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Francesc de Dalmasas i Thió

Gràcies, senyor president. Novament, bon dia, senyor Saül Gordillo, director de Catalunya Ràdio.

Els resultats d'audiència de Catalunya Ràdio en les dues últimes onades de l'EGM són els millors que ha tingut la nostra emissora pública. De fet, *El matí de Catalunya Ràdio* ha aconseguit la millor audiència de la seva història: 574.000 oients escoltant cada dia el programa conduït per Mònica Terribas; el magazín matinal consolida la seva audiència i la fa créixer, amb un 16 per cent més respecte als números aconseguits en l'onada de l'EGM de fa un any. I, en termes generals, 697.000 oients sintonitzen la nostra ràdio pública cada dia, uns números que representen un creixement del 10 per cent en relació amb els aconseguits ara fa un any.

Quina valoració en feu, des de la direcció?

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, doncs la valoració és molt positiva. I novament no em toca res més que felicitar els professionals que han fet possible obtenir aquests resultats que, com vostè molt bé ha dit, són els millors de Catalunya Ràdio: 700.000 oients, per dir-ho amb números rodons, en els dos últims EGMs.

Però si sumem tot el grup d'emissores, aquesta última onada de l'EGM ens ha deixat 828.000 oients, sumant les emissores però traient els oients duplicats, al principat, 828.000 al principat, i 853.000 oients a l'EGM en el conjunt de l'Estat. Per tant, estem molt contents.

Estem molt contents també per l'èxit absolut d'*El matí de Catalunya Ràdio*, amb Mònica Terribas al capdavant. Creiem que això té a veure amb l'aposta sostinguda en aquests dos últims anys que s'ha fet, amb els canvis i la renovació de la graella que es va fer en el seu moment. Estem contents pel resultat del *Popap*, que partint de zero i amb un contingut inèdit i innovador a la ràdio d'aquest país s'està consolidant i està creixent. Estem molt contents del *Catalunya migdia*, que és l'informatiu de referència als migdies radiofònics, que és una de les apostes informatives que també vam fer. Estem molt contents perquè des que Toni Clapés va marxar de Catalunya Ràdio, l'*Estat de Gràcia* porta tres EGMs per damunt dels cent mil oients, i això no és cap anècdota. I tots aquests resultats, aquest augment del 10,3 per cent respecte a fa un any, doncs, ens fa confiar en el futur, també, malgrat la situació pressupostària.

La ràdio va lenta, com molt bé sap un company del seu grup que ens acompanya, que és un gran professional de la ràdio, i demana paciència. I jo crec que aquests dos EGMs no només s'expliquen per la intensitat informativa que ha viscut el país, sinó també per la bona feina que han fet els professionals i per les apostes que en el seu moment vam fer.

El president

Moltes gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre els resultats d'audiència en els dos darrers estudis generals de mitjans

323-00015/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre els resultats d'audiència en els dos darrers estudis generals de mitjans. I la formula el diputat Gerard Gómez del Moral, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Gràcies, senyor president. Senyor Gordillo, deixi'm primer obrir una mica el focus, perquè crec que no només afecta la ràdio, tot i que de manera especial afecta la ràdio i els mitjans digitals, però jo crec que, si abans parlàvem molt de pluralitat, fins i tot hem parlat del rècord en els GfK, no?, de pluralitat dels mitjans, l'altra que està de sempre sobre la taula és l'audiència, que són dos paràmetres que de forma recurrent –i ha de ser així, no ho qüestiono, eh?, al contrari, ha de ser així– estan sobre la taula, doncs és veritat que el 2018 va ser un any també, pel que fa a les audiències, diguéssim, molt important. De la tele n'hem parlat, però, en fi, vuitè any consecutiu de lideratge; es va arribar a l'11,8 de quota de pantalla, però com que després hi ha una pregunta adreçada al director de Televisió de Catalunya, jo em volia referir, com hem fet en la pregunta anterior, també específicament a l'àrea, doncs, que vostè dirigeix.

De Catalunya Ràdio n'ha parlat vostè, per tant potser ho passo més per sobre, però han encadenat dues onades de l'EGM històriques, no?, amb rècords històrics, aconseguint prop de 700.000 oients, un 10 per cent més del que tenien tot just fa un any. I, per tant, jo crec que són unes dades absolutament bones; bones també per la ràdio en català, no només per Catalunya Ràdio, i sempre ho hem dit, nosaltres ens congratulem que la ràdio en català avanci, però especialment bones per Catalunya Ràdio. I, per tant, jo crec que, com que aquest també ha sigut un tema de debat aquí, és important posar-ho d'interès.

Però deixi'm també centrar-ho en els mitjans digitals, perquè aquí encara és, diguéssim, més accentuada, no?..., diguéssim, les audiències d'internet. Segons les dades de comScore, TV3 i Catalunya Ràdio van aconseguir el mes d'abril, just el mes passat, les millors dades de la història. I dic «de la història» perquè el rècord anterior era d'octubre, que, probablement, i tots ho coneixem, doncs, la intensitat política i l'actualitat política que hi havia en el país van fer uns resultats excepcionals, però que han sigut superats en aquest darrer mes d'abril, que significaven a TV3, si no m'equivoco, més de 2.300.000 usuaris únics, i que és un 24 per cent més d'augment, o un 68 en relació a l'abril del 17. O, a Catalunya Ràdio, 720.000 usuaris únics, que en aquest cas signifiquen un creixement del 39 respecte al mes de març i del gairebé 70 respecte a l'abril de l'any anterior.

Per tant, són unes dades absolutament excepcionals, gairebé diria, i sí que ens agradaria conèixer, doncs, quina valoració en fan vostès, no?, d'aquestes dades, i si els preocupa també..., i potser ho relaciono amb les primeres preguntes, si això pot

tenir afectació també en funció de la programació que vostès preparen, diguéssim, de cara a l'any vinent en la relació pressupostària.

Gràcies, president.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, doncs, si abans amb el barret de director de Catalunya Ràdio felicitava els professionals de Catalunya Ràdio, permeti'm que ara faci la felicitació als companys i als professionals dels mitjans digitals de la corporació, perquè segurament no només l'actualitat explica aquest augment espectacular del trànsit i de les pàgines vistes, i dels àudios, i dels vídeos clicats, sinó que s'ha fet una feina des de que vam fer l'anterior comissió de control, l'última de l'anterior legislatura; hem renovat i, per tant, hem estrenat noves aplicacions d'iCat, de 324 i d'Esport3; hem actualitzat, hem anat fent millores a les aplicacions de TV3 i de Catalunya Ràdio, i una feina molt sistemàtica, silenciosa i no sempre prou visible en l'entorn web.

Això ha fet que en el cas de Catalunya Ràdio a l'abril aconseguíssim 800.000 usuaris únics, que a l'octubre fóssim la primera emissora de l'Estat que en l'entorn digital superés els 2 milions d'usuaris únics, amb 2.750.000 usuaris únics, i, per tant, no tant l'espectacularitat de l'octubre, que era molt excepcional, sinó aquests 800.000 de l'abril són els que ens fan confiar que anem en la bona direcció.

La corporació ha tingut una mitjana mensual de més de 3 milions d'usuaris únics, segons comScore. En el darrer any la corporació ha tingut una cobertura mitjana a Catalunya del 42 per cent; en el mes d'abril, concretament del 49. El web de TV3 ha tingut un creixement anual del 12,7 per cent. La web de Catalunya Ràdio, del 61 per cent. La secció de notícies 324.cat ha crescut un 55 per cent. També s'està fent una gran feina a les redaccions digitals, i al web del Super3 l'augment ha estat del 28 per cent.

La mitjana de vídeo és de prop de 10 milions de reproduccions mensuals –9,7, per ser exactes. Això suposa un 62 per cent respecte a l'abril de l'any passat.

I a nivell d'àudio tenim 2,5 milions de reproduccions mensuals. L'abril d'aquest any hem tingut prop de 3 milions de reproduccions, fet que suposa un augment del 96 per cent.

I, com li deia abans, les accions que hem fet amb les noves apps, la del 3/24 ha duplicat la seva audiència; la de TV3 ha crescut un 21,4 per cent, i la de Catalunya Ràdio un 5,3 per cent. A més a més, sumat a tota una feina de xarxes socials –i vaig acabant– que ha permès que TV3 superi el mig milió de seguidors a Twitter, el mig milió d'«amics» –entre cometes– o fans a Facebook i que, en el cas concret del 3/24, també se superin els 500.000 seguidors de Twitter, fet que converteix el nostre mitjà en el més seguit a Twitter de tots els de l'àmbit del Principat.

El president

Moltes gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les últimes dades d'audiència de TV3

323-00003/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre les últimes dades d'audiència de TV3. I la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies. Mes a mes, les dades d'audiència confirmen TV3 com la televisió més vista a Catalunya i s'estan donant registres tan alts que les comparacions s'han d'anar a buscar en èpoques en què hi havia menys canals que ara, o sigui, menys fragmentació de l'audiència que ara.

TV3 continua sent líder el mes d'abril, segons les últimes dades disponibles –si és que vostè no en té més, les de maig, ja–, amb una quota de pantalla del 15,1 per cent, una quota que és del 16,7 per cent en el *prime time*, a 4,1 punts de la cadena situada en segon lloc, i a uns 6,2 punts de diferència en el *prime time*. Aquest mes ha estat, pel que fa a l'audiència, el millor mes d'abril des de l'any 2011 i el segon millor mes d'aquesta temporada, darrere precisament el mes d'octubre passat.

Per tant, les dades confirmen el lideratge de TV3 i consoliden la bona tendència de creixement. Quina valoració en fa, el director?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Sí que tinc les últimes dades; si vol, ara les..., acaben d'arribar, estan calentetes, eixides del forn. I la valoració que faig és la mateixa que fa el director de Catalunya Ràdio: això és producte d'una feina magnífica que fan una sèrie de professionals que enguany, a més a més, estan treballant contra pressupost i que s'estan multiplicant per tres i per quatre per fer bé la seua feina. I, per tant, la valoració és felicitar-los, cosa que m'agradaria que s'estenguera a altres àmbits, que, com a mínim, ja que tots hem de reconèixer els errors que fem, alguns han de reconèixer també els mèrits que tenen els altres; estaria bé.

Miri, el mes de maig, concretament, hem acabat, Televisió de Catalunya, TV3, ha acabat amb un lideratge de 14,8 per cent, cinc punts per damunt de la segona, que ha estat Antena 3, millors resultats dels últims set anys i, a més a més, millor des del maig del 2011. I les xifres generals, vostè ja les sap: són vuit anys consecutius de lideratge; deu mesos consecutius, aquests últims deu mesos, de lideratge també de TV3; una estabilitat molt forta en els alts índexs d'audiència en els últims sis, o set o vuit mesos, i concretament el 2018 TV3 ha liderat 137 dels 149 dies.

Més enllà d'això hi ha unes altres xifres que també són d'audiència i que m'agradaria parlar-ne un segon net, només. Ahir va haver-hi notícies d'importància al parlament espanyol, a Madrid, i alguna gent té tendència sempre a dir que Televisió de Catalunya guanya amb els informatius, perquè és capaç d'exercir bé la proximitat. La proximitat supose que no són cinc-cents quilòmetres ni, de vegades, deu mil quilòmetres. Ahir no era un criteri de televisió de proximitat, sinó un criteri d'informació general d'interès. Al *Telenotícies migdia*, comptant TV3 i el 3/24, els dos canals que el transmetien en simultani, va fer un 32 per cent d'audiència; i un 32 per cent d'audiència triplica la cadena que ve immediatament després, que és La Sexta, i –no es va donar ahir, però es dona alguns dies importants– sumant tota l'audiència de tots els informatius de totes les televisions d'àmbit estatal no guanyen a TV3.

Si a més a més això ho contrastem i mirem unes dades que abans he comentat i que ara tornaré a repetir, perquè crec que són precises i necessàries, com són la valoració que fan els sondejos d'opinió d'auditores molt importants i de prestigi que diuen que els informatius de TV3 es mantenen al capdavant en el rànquing qualitatiu, amb una valoració d'un 8,6, que és altíssima, més que qualsevol altra valoració que es fa de vegades d'altra gent en aquest país, i que els telenotícies de TV3 són líders en credibilitat en un 95,7 per cent, entre l'audiència i els resultats que donen els sondejos d'opinió, home, jo crec que podríem ajustar de tant en tant les desqualificacions generals i podríem deixar de fixar-nos obsessivament en les anècdotes i mirar les categories.

Com a categoria jo crec que estaria molt bé, des d'aquesta cambra, des d'aquesta comissió que fa aquest seguiment, que traslladaren als professionals –si vostès ho consideren oportú– que fan i són responsables de televisió la felicitació per aquests resultats en els dos sentits.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'adequació de les intervencions fetes en els diferents programes al llibre d'estil de la corporació

323-00016/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre l'adequació de les intervencions fetes en els diferents programes al llibre d'estil de la corporació. I la formula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Bon dia una vegada més, senyor Sanchís. Miri, ara el tema que ens ocupa és, diguem-ne, la qualitat dels comentaris d'alguns col·laboradors de TV3, i quan parlo de «col·laboradors» em refereixo sobretot a col·laboradors habituals, i no tant a tertulians, perquè és veritat que el control del que puguin dir els tertulians és molt més complicat, per bé que jo crec que un moderador, un conductor d'un programa de TV3 o de Catalunya Ràdio ha de tenir la capacitat per dir: «Això no és admissible en un programa dels nostres, això no hauria de tenir lloc aquí», com, per exemple, dir que el que volen els partits del 155 és afusellar-nos, és veure'ns a tots afusellats, cosa que és un comentari que va fer un col·laborador, un tertulià, i ningú no li va dir res, ni la conductora li va dir: «Si us plau, fem el favor de no generar missatges que l'única cosa que generen a Catalunya és confrontació i odi.»

Jo li dic, jo li pregunto: vostè creu que és normal que una col·laboradora habitual de TV3 digui, per exemple, que Ciutadans, el partit que ha guanyat les eleccions i que representa més d'1 milió de catalans, és neofalangisme, populisme de dreta, ultranacionalisme de tall imperial; o, per exemple, que un col·laborador de TV3 digui, amb tota tranquil·litat, que «hi haurà morts, hi haurà morts i serà terrible, perquè en el fons no ens agrada la violència, però ens han dut al límit i ara, per fi, hem descobert que la república no es construeix amb llacets ni manifestos, sinó amb sang i foc». Realment vostè, humanament, més enllà del que diu el llibre d'estil de TV3, creu que això és admissible per a una televisió pública?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies. Senyor Martín Blanco, sap vostè que em va costar bastant dir-li bé el cognom, eh?, perquè patia una confusió rara, mental, i vostè m'ho retreia contínuament... «Sanchis» –«Sanchis». (*L'orador riu.*) A veure si és possible, vinga, farem un petit esforç. Com «Sánchez», exactament igual.

Bé –i ara de debò i parlant seriosament–, no, no, de vegades hi ha comentaris absolutament desafortunats, tant de contertulians com de col·laboradors, i encara és més greu –i vostè té tota la raó del món– si aquests comentaris els fan col·laboradors, col·laboradors de programes. La política que jo practique com a director de Televisió de Catalunya és que són els responsables dels programes, tant si és una producció associada com si és una producció interna, els que trien aquests col·laboradors, i en

parlem sovint. I de vegades sí, diem: «Això no pot ser» o «penseu com mirar de corregir-ho». I el que passa és que això no es fa públic contínuament, perquè no estarem fent públic..., en molts sentits, eh? Entenc que, si un col·laborador és fix i té un criteri determinat, el sentit segurament sempre serà el mateix, però es produeixen en tots els sentits, i intentem corregir-los. I en això i tant que reconeixem errors!, que no són errors directes però que, evidentment, els hem d'anar controlant.

Pel que fa al segon comentari, també li demanaré el mateix que abans, eh?: que no busquem a través del fet o de l'anècdota cobrir la gran categoria, perquè precisament la pluralitat de gent que va a TV3 fa que els comentaris siguin a totes les bandes, moltes vegades, tant afortunats com desafortunats.

I, per acabar aquest segon comentari, que sé que era important, respecte a aquella persona, ja hem dit moltíssimes vegades –i fins i tot hem arribat en alguns casos a l'advertiment seriós; encara no hem pres cap mesura mai, però potser sí que l'hauré d'acabar prenent– que els col·laboradors de programes, ni que siguin de productores a TV3, han de ser conscients dels tuits que fan i dels missatges que envien a les xarxes socials. Evidentment. Evidentment que ho tenim en compte.

El president

Gràcies. Senyor Martín, té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Sí, li agraeixo la contundència, senyor Sanchís, perquè crec que no és habitual (*veus de fons*), efectivament..., senyor Sanchis –perdoni, senyor Sanchis (*rialles*)–, li agraeixo la contundència; crec que no és habitual i crec que aquest és el camí que hem de seguir. Efectivament, en una societat plural, diversa i de convivència com la nostra, no hi ha lloc per a comentaris com el que va fer aquest senyor o un altre que en va fer un altre, que va dir que voler que un tràiler atropelli successivament tots els membres del Tribunal Suprem és un delictes d'odi..., caram!, no fem broma, no fem befa d'una cosa tan seriosa com és el fet de suggerir la possibilitat d'atropellar els magistrats del Tribunal Suprem. Això és una cosa molt seriosa, i tenim la responsabilitat, tots plegats –i fonamentalment vostè, per la seva posició–, de fomentar un debat públic de qualitat, un debat públic respectuós amb el pluralisme, un debat públic respectuós amb la llibertat, amb els valors constitucionals i estatutaris, i crec que això és el que ha de fer TV3. No ens podem permetre una altra cosa, perquè ens hi juguem molt.

La situació social a Catalunya requereix que actualment tothom sigui plenament responsable i conscient del que diu, i que el que diu té conseqüències, les paraules tenen conseqüències. I, efectivament, el que em diu vostè: no em resultaria gens estrany que es prenguessin mesures contra subjectes, persones, col·laboradors que siguin capaços de fer aquesta mena de comentaris, tan absolutament ofensius per a una part molt important de la ciutadania a Catalunya. Recordem que Ciutadans va ser votat per més d'1 milió de persones a Catalunya, i titllar Ciutadans de neofalangisme em sembla un autèntic insult, perquè és titllar més d'1 milió de catalans exactament d'això.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Senyor Martínez Blanco... –gràcies, president–, Martín Blanco... (*Rialles*.) Ho veu, vostè? No, no, és que *donde las dan las toman*, o on n'amollen n'entomen. (*L'orador riu*.) Té tota la raó, ja li ho he dit abans. Ara, atenció, eh?, vull dir, «valors constitucionals i estatutaris» –ha dit vostè–, de valors n'hi ha molts. Hi ha valors que fins i tot, encara que a algú li sembli mentida, estan per damunt també de tot això: valors humans, valor de concòrdia internacional, valors de drets universals, etcètera. Els valors no poden ser només els que marca la legislació vigent, perquè,

si no, aquesta legislació seria inapel·lable i seria sagrada. I això no és així. Vull dir, de valors, n'hi ha molts, i de vegades hem de respectar també valors que podrien semblar que no són estatutaris ni constitucionals, o fins i tot que podrien no ser-ho, apreciacions sobre aquests valors, i resulta que són apreciacions basades també en valors molt sòlids. I no passa res. Vull dir, hi ha un marc legal, i després hi ha un marc també de llibertat d'expressió i llibertat d'interpretació, etcètera. En tot cas, evidentment, ho tenim en compte.

També m'agradaria dir una cosa, eh?, perquè vostè ha fet referència dues vegades a la situació que vivim a Catalunya. No està en les meues mans, no depèn de mi; vostè m'ho ha preguntat només en allò que a mi afecta, i li he dit quina és la meua actitud o capteniment. El que sí que li dic és que m'agradaria que d'això, en llocs de responsabilitat pública, informativa pública, política pública, etcètera, en prenguérem nota tots. És a dir que totes les afirmacions que es fan, i de vegades fins i tot les afirmacions o les opinions que es fan sobre persones..., abans hem parlat de gent que estava patint; jo també conec gent que està patint i que està aguantant unes opinions duríssimes i immerescudes...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

...doncs que això també ho controlàrem.

Gràcies, senyor president... Si és possible, eh?; però això ja queda com un...

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el tractament de dades personals

323-00017/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el tractament de dades personals. I la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Com TV3 ha estat descontrolada tot aquest temps, van decidir fer un especial Llarena i van donar informació personal dels dos municipis on té residència, i també el nom sencer de la seva dona i el lloc on treballa. Això jo crec que va directament en contra del punt 2.1.1.2.1 del seu llibre d'estil, que diu –el cito textualment–: «Evitem les pràctiques i actituds invasives que puguin implicar directament o indirectament una intromissió en la intimitat i una vulneració de la llibertat individual de les persones.» Per què van donar aquesta informació, en contra del seu propi llibre d'estil? Realment, què aporta saber el lloc de residència o el nom on treballa la dona del senyor Llarena?

Però és que no en van tenir prou amb això, i van fer una notícia sobre les pàgines a Facebook que segueix la secretària judicial, que està com a testimoni de la causa del 20-S. Una secretària judicial que després d'estar tot un dia retinguda per l'assetjament que van fer a la seu els separatistes, que volien impedir un registre que havia dictat un jutge, va haver de sortir pel terrat i sortir d'un teatre barrejada amb el públic. La TV3 descontrolada parla d'aquest tema? No!, parla de les pàgines de Facebook que segueix la secretària judicial. I quin és el titular? Que aquesta secretària judicial és seguidora de Ciutadans! Mare meva, quina notícia! Normal que sigui seguidora de Ciutadans, perquè és que ens segueix molta gent perquè ens vota molta

gent; si és que hem guanyat les eleccions! Hi ha molta gent que ens segueix també a les xarxes, per la gran tasca que fan els nostres Redics.

Bé, la veritat és que, si no fos tan seriós el tema, faria molt de riure. De veritat creuen que és seriós un titular sobre les pàgines de Facebook que segueix una persona que és testimoni protegit, i és testimoni protegit perquè el jutge considera que corre perill?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula...

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Bé, a veure, si la informació, si allò que es diu té interès informatiu, doncs sí que és important. Jo crec que ningú no parla de la dona del jutge Llarena pel fet de que és la seua dona, sinó pel fet del càrrec que ocupa. I si això té alguna incidència d'alguna manera també en tot el context perquè ajuda a entendre dades, no som els únics que ho hem donat, i s'espantaria una mica, també, o se'n faria creus de la gent que ha donat aquesta informació.

Si quan presentem una casa, resulta que aquella casa ha rebut pintades o ha rebut amenaces o ha rebut etcètera, doncs, mire, sí, no tens més remei que anar allà, no –no– a concretar la casa on és, però sí que allà han passat alguns fets informatius. I això entra dins de la lògica més clara, informativa.

I si hi ha algunes filiacions, fílies o fòbies polítiques que ajuden a entendre determinades actuacions públiques, doncs també es diuen. (*Veus de fons.*) Jo els felicite... No, no, i tant. No, no, no; és molt greu. És el que fan tots els mitjans. I jo els felicite si vostès tenen tants seguidors i si hi ha tanta gent que vota Ciutadans. Jo crec que ningú parla mai de què vota alguna persona o deixa de votar una altra. Jo crec que ningú parla de què vota –de què vota. (*Veus de fons.*) No, no, sí, sí, mirem-ho –mirem-ho. Sí, sí. Sí, sí, sí. Sí, sí. Jo crec que si una persona determinada, amb una informació i en un context especial, se mereix saber exactament quina és la seua ideologia, s'ha de dir perquè és important –perquè és important.

Vostè, quan es refereix a les opcions independentistes, sempre diu «separatistes». Doncs és molt important, en un moment determinat, imagini's vostè, i en una causa, saber si aquell jutge en un moment determinat de la seua trajectòria política ha tingut filiacions polítiques separatistes. Imagini's si vostè no permetria o no consentiria o no entendria que és normal, lícit, informativament correcte o informativament necessari parlar d'aquesta manera.

El president

Gràcies. Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Sí. Vostè abans deia que fan servir la terminologia que fan els mitjans internacionals. Bé, els mitjans internacionals fan servir el concepte «separatista»; el que no fan servir, per exemple, és «sobiranista».

Després, el senyor Brauli Duart ha dit fa una estona que no pregunten mai la filiació política de ningú. Han fet un titular d'una pàgina que segueix una persona que és un testimoni *protegit*, hi insisteixo. I per què és un testimoni protegit? Perquè el jutge considera que corre perill. I per què corre perill? Perquè els separatistes fan això: assenyalar i amenaçar. Això és el que tenim: amenaces a la dona del senyor Llarena i assenyalaments. Van fer una campanya que es deia «Assenyalem-los». Vull dir no ens estem inventant res; és que van fer la campanya amb totes les lletres.

Nosaltres el que li demanem és que, si us plau, deixin de col·laborar amb aquestes campanyes d'assenyalament; que, si us plau, deixen de ser una peça més de l'engranatge separatista, perquè ho són; que deixin de col·laborar en l'assenyalament de jutges, de fiscals, de testimonis protegits...

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

...i que facin informació seriosa i amb rigor. I, sobretot, que TV3 torni a ser la televisió de tots els catalans i no només dels que porten el llaç groc.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

El dia que vulga li puc facilitar informació –gràcies, president– sobre qui segueix i qui mira TV3, perquè segurament vostè no en té gaire notícia. Si es pense que només la segueixen determinats personatges, o persones, o audiència, pel seu color polític, s'equivoca profundament.

I, després, si tant li agrada la terminologia internacional, que és molt discutible, si vol, algun dia mirarem quina era la terminologia referent a organitzacions de claríssima índole terrorista a Espanya i veurà com això no és excusa; depèn en quins casos i depèn en uns altres casos.

I, finalment, a veure, escolte, després algú s'enfada perquè el capteniment del director de TV3 no és l'adequat davant de determinades afirmacions. Quan vostè diu «engranatge separatista» i planteja el separatisme com a violent, en certa manera, i diu que TV3 és això, està assenyalant vostè –vostè assenyala, no jo assenyal– a TV3 com una màquina separatista, com una màquina violenta i com una màquina colpista.

Home, tan... (*Veus de fons.*) No, vostè no ha dit això, però de l'assenyalament que acaba de fer dient: «Mirin el que fa TV3» es pot deduir clarament. Eh que igual no? Doncs igual és que no. Igual vostè no estava assenyalant. I quan TV3 informa sobre determinades persones i estan dient «fets informatius que són de rellevància», potser tampoc no estem assenyalant, senyora diputada. Jo crec que no estem assenyalant.

El president

Gràcies, senyor Sanchis.

Sonia Sierra Infante

Senyor president, si us plau...

El president

Per què em demana la paraula?

Sonia Sierra Infante

Per una qüestió d'ordre.

El president

Trenta segons.

Sonia Sierra Infante

Gràcies, senyor president. A mi m'agradaria recordar que vostès s'asseuen allà per sotmetre's a una sessió de control parlamentari, no pas per interpretar els meus pensaments i no pas per posar a la meva boca coses que jo no he dit en cap moment. Vostè està aquí per contestar les meves preguntes, no per interpretar el que jo penso o deixo de pensar, ni, sobretot, per posar a la meva boca acusacions molt greus.

Gràcies.

El president

Gràcies. (*Gerard Gómez del Moral i Fuster demana per parlar.*) Senyor Gómez del Moral, per què...?

Gerard Gómez del Moral i Fuster

No; si això va de qüestions d'ordre, jo ara sí que en vull plantejar una. Intentaré no fer un míting, però vostè només ha donat qüestió d'ordre al seu grup parlamentari...

El president

A qui ho ha demanat, senyor Gómez del Moral...

Gerard Gómez del Moral i Fuster

...-no, li relato els fets-, al seu grup parlamentari i al Subgrup Parlamentari del Partit Popular per repreguntar. No succeeix res, però a mi m'agradaria aclarir quin és el criteri de la presidència respecte als torns de paraula de tots els grups parlamentaris. Perquè, si no, jo aprofito una qüestió d'ordre..., que l'hi estic fent estrictament d'ordre, eh?, perquè m'agradaria saber quin és el criteri, perquè, si tenim dret a un tercer torn, al meu grup parlamentari també li agradaria disposar-ne a partir d'ara. I, si no, doncs puc aprofitar això per dir que em sorprèn que la senyora Sonia Sierra s'hagi deixat quan van enfocar la casa del senyor president de la Generalitat el dia que anava a la investidura. Aquesta potser no li va semblar que vulnerava els llocs ni domicilis de gent important.

El president

En tot cas...

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Com tot és criteri i és per...

El president

En tot...

Gerard Gómez del Moral i Fuster

No, però, com que tot és criteri i és per assenyalar i per construir el seu relat polític, mental, no hi tinc problema, però intentem cenyir-nos-hi. Perquè, si fem unes preguntes, jo crec que tots els grups parlamentaris les hem de fer.

El president

Gràcies. Alguna qüestió d'ordre més? (*Rialles.*)

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la situació financera dels mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

323-00006/12

Doncs passem a les preguntes posposades, dirigides al president de la corporació catalana, sobre la situació financera dels mitjans de la corporació. I la formula la diputada Jéssica Albiach, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. I gràcies també per donar-me la paraula i per posposar les preguntes.

Senyor Duart, bon dia i ben tornat. Ara que ja sabem que arribaran els 20 milions d'euros per pagar l'IVA sobrevingut, ens agradaria saber què faran: reobriran la corresponsalia de Buenos Aires i tornaran a contractar el Joan Biosca?, garantiran la temporada de tardor d'esports?, o es centraran en llançar el canalet de les reemissions de TV3, À Punt i IB3?, seguiran tancant programes?, mantindran les consignes que s'han donat a diferents departaments, de retallar? Ja em dirà.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Duarte, té la paraula.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Quan arribin, de forma conjunta entre els directors de la corporació i el consell de govern es decidirà a on es destinen aquests 20,4 milions per cobrir els 39,4 que no tindrem aquest any.

Jéssica Albiach Satorres

Bé, en principi, demà ja hi ha presa de possessió dels consellers, la setmana que ve tindrem un ple ja amb el Govern; per tant, «si arribaran» no: arribaran.

Sabem que la situació financera de la corporació és delicada; vull dir, no és d'ara, la portem arrossegant. Però aquesta arribada de 20 milions d'euros hauria de permetre revertir les retallades que s'han estat aplicant; clar, unes retallades que també s'han fet a conveniència. I ho dic perquè l'acomiadament del Joan Biosca i el tancament de la corresponsalia de Buenos Aires, que era l'única que tenia TV3 a Llatinoamèrica, quan és un lloc informatiu clau, es va fer amb una excusa econòmica. Per això li diem: si es va fer amb l'excusa del problema de finançament, si ara arriben aquestos milions, s'hauria de tornar a reobrir.

Pel que fa a l'àrea d'esports. Ara ja s'hauria d'estar preparant la temporada de tardor, gestionant els drets esportius i l'acompanyament, perquè, a més, esports és una àrea clau per atraure nous públics que, si no, potser no veurien TV3, i també fa una important tasca de projecció i d'immersió lingüística.

Però tenim la sensació, pel que sembla, que vostè està més interessat en la col·locació de persones que són afins a vostè, de manera poc transparent i amb un projecte d'una credibilitat qüestionable com és el famós canalet. Vull dir que en un moment, en una situació financera delicada, quan, a més, les diferents cadenes tenen les seues pàgines web on es poden veure els programes a la carta, fer una pàgina web amb les reemissions de les tres cadenes no té cap sentit. I, també s'ha de dir, tampoc té cap sentit que alts càrrecs de la corporació vagen fent o vagen promocionant un Verkami per finançar TV3, quan totes sabem, per llei, que els mitjans públics s'han de finançar o via pressupost o amb ingressos pressupostaris.

Per tant els preguem que respecten els mitjans públics, que prioritzen la qualitat informativa i, per això, que tornen a obrir la corresponsalia de Buenos Aires; que pensen en com atraure nous públics, i ací també la importància dels esports; que no retallen més programes, i que deixen d'utilitzar la corporació com una agència de col·locació de persones afins.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Duarte, té la paraula.

El president en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Bé, jo crec que la primera cosa que haurem des del consell de govern és contractar-la a vostè com a assessora econòmica per saber a on hem de destinar aquests 20,4 milions quan arribin. Però, naturalment, quan arribin serà, efectivament, per revertir tots aquests ajustos que hem hagut de fer, perquè ens falten 39,4 milions aquest any. Primera.

Segona. Pel que fa a la corresponsalia que vostè em parla, bé, s'haurà de decidir en el seu moment si és o no..., entra dintre les prioritats, perquè no arribarem a tot. Però sàpiga que tots els ajustos que s'han fet en aquella casa venen a partir de la proposta dels professionals de la casa, no és una decisió de qui li parla. Per tant, si les propostes venen dels professionals de la casa i no és una decisió de qui li parla, doncs l'hauria de fer pensar.

Tercera. Aquesta corresponsalia que vostè tanta importància i tant de relleu li dona, a mi m'agradaria recordar que l'any 2011, per una decisió del consell de govern nomenat en l'època del tripartit, ja es va tancar. I en aquella època teníem gairebé 70 o 80 milions..., o gairebé 100 milions més dels que tenim ara. I es va tancar en el 2011. I vam ser nosaltres qui la vam reobrir a la que vam començar a tenir una millor situació econòmica. Per tant, aquest consell, jo crec, que sensibilitat pel tema l'ha demostrada.

I, per últim, parlar d'aquesta manera d'un projecte de col·laboració entre les tres corporacions dels territoris amb els que compartim llengua, història i cultura, a mi em faria vergonya, com a valencià, com a català o com a illenc. Em faria vergonya. Perquè, si aquest projecte tira endavant, no serà per una decisió personal de qui li parla, sinó serà perquè hi han tres corporacions, tres –tres–, que lliurement consideren que aquest és un projecte que els interessa per les raons que en el seu moment ja explicaran.

Per tant, una mica de respecte, senyora diputada, als projectes de col·laboració. Que ens hem passat la vida dient que hem de fomentar la col·laboració, que la Llei de comunicació audiovisual diu que hem de fomentar la col·laboració, que aquest Parlament ha exigít que hi hagi aquesta col·laboració, i vostè, una de les primeres iniciatives de col·laboració, ve i se la carrega d'aquesta manera? No, senyora diputada; una persona que ha nascut al carrer Sagunt de València no pot expressar-se d'aquesta manera.

El president

Passem a l'última pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el pluralisme polític.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el pluralisme polític

323-00005/12

I la formula la diputada Jéssica Albiach, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula.

Jéssica Albiach Satorres

Un apunt. Sí, soc valenciana: respecte per la col·laboració, tot; pel nepotisme, cap. Senyor Sanchis, bon dia. Ens agradaria saber quins són els criteris periodístics que determinen la cobertura dels actes públics de les principals autoritats del país. Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Bé, la pregunta queda una miqueta més concreta. El criteri sempre és importància informativa i, evidentment, disposició de mitjans i recursos humans, mitjans tècnics i recursos humans. Això fa, algunes vegades, que es pugui interpretar que no s'ha seguit una determinada actuació o que no s'ha seguit un determinat líder perquè es té un criteri, per dir-ho així, presumptament polític, però en realitat és un altre.

Es poden equivocar els professionals quan fan valoracions respecte a la informació o a la importància de determinats fets? Una manifestació, com parlàvem abans, que hi havia poca gent, es pensava que potser n'hi hauria més? Sí, es poden equivocar. Tenen el seu propi criteri en aquest sentit? Sí –sí, sí–; però en totes les instàncies a tots els nivells informatius de Televisió de Catalunya.

Sempre podem cobrir allò que volem? No. I més ara que per aquestes restriccions de què parlàvem hi ha més producció de programació interna i per tant menys mitjans tècnics algunes vegades a disposició. Però aquest és l'intent, eh? Ara, veurem.

El president

Gràcies. Senyora Albiach, té la paraula.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. A veure, 19 de març, hi ha una roda de premsa de l'alcalde de Barcelona, que era en aquell moment..., ara és la tercera autoritat del país, en aquells moments era la segona, amb Jordi Évole, Serrat i Òscar Camps, que és fundador de Proactiva Open Arms, i ho fan per denunciar que hi ha un vaixell de l'ONG que seguia retingut a un port de Sicília, amb 218 immigrants a bord.

Recullen la notícia, entre d'altres Televisió Espanyola, La Sexta i TV3. TV3 ho fa, però quina és la sorpresa que durant tota la notícia no apareix ni un sol pla de l'alcalde ni una sola declaració, com si mai haguera estat allí.

Un altre cas. L'alcalde de Barcelona signa un conveni amb la Universitat de Barcelona per portar persones refugiades de Síria a estudiar a Barcelona; s'ofereix una roda de premsa del rector i de l'alcalde. Doncs bé, ni una sola imatge de l'alcalde, com si mai haguera estat allí. A l'endemà, això sí, el Raül Romeva, com a conseller, signava un conveni, també sobre persones refugiades, i al *Telenotícies* va sortir la imatge del conseller amb tall de veu.

S'imaginem vostès actes de Puigdemont o de Junqueras en l'anterior legislatura, o ara de Quim Torra o de Pere Aragonès, que no se'ls cobrisca o que directament s'ometa la seva presència?

Nou de maig –un altre exemple–, l'alcalde de Barcelona visita el Congrés per reunir-se amb la presidenta del Congrés, Ana Pastor. Parlen de la bombolla immobiliària, centrada en el preu abusiu del lloguer, un tema que és d'actualitat absoluta, que preocupa, i molt, a la ciutadania de Catalunya, i que en l'últim any han augmentat un 20 per cent els preus del lloguer a Barcelona, i no depèn de nosaltres, depèn d'una regulació estatal, que es la Ley de arrendamientos urbanos, i per això va l'alcalde al Congrés a reunir-se amb la presidenta del Congrés. Doncs bé, TV3 no en treu ni una sola imatge, ni fa referència a la visita ni a la reunió.

Només li he posat tres exemples. Jo entenc els criteris que vostè em diu, els criteris periodístics són la proximitat, l'actualitat, la magnitud, la rellevància de la font...; això ho tenim. Entenc també la mancança de recursos i l'austeritat, però jo crec que també ha de prevaldre el contingut informatiu, perquè és que, a més, en els casos que li he comentat no és que no s'hagués cobert la notícia, és que directament s'havia omès la presència de la tercera autoritat del país en aquella notícia.

I també sabem que no és cosa dels redactors o les redactores que van i fan la seua feina. El que passa és que sovint quan això s'ha d'emetre en el *Telenotícies* hi ha un moment en què la informació es perd. No entraré a especular quines són les causes d'aquest biaix informatiu; només diré dues coses: una televisió pública ha de garantir el dret a la informació, perquè és el pilar de la democràcia i és el que garanteix que la ciutadania pugui fiscalitzar el que fan els seus representants, i que la televisió nacional no pot ser la televisió del 47 per cent, perquè, si no, aquesta base en lloc d'exemplar-se és més petita i, en definitiva..., és que, a més, la paguem entre totes...

El president

Senyora Albiach...

Jéssica Albiach Satorres

...per tant, ha de ser una televisió de país.
Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Senyora diputada, no és desbordar les coses, extrapolar i a través de tres fets concrets, que poden ser també tres anècdotes, arribar a la conclusió de que és una televisió del 47 o del 2.000 o del no sé quant per cent? No és exagerat això?

Jo li explique com van les coses, o com les solem fer. De vegades no tenim imatges perquè no hem pogut anar a un lloc i aleshores es fan platós... El que vostè diu i m'ha semblat entendre és que sí que hi havia imatges d'allò, però que la senyora alcaldessa no hi sortia –si no ho he entès malament.

Si és una qüestió que no hi havia imatges –si és una qüestió que no hi havia imatges–, home, tenim convenis amb agències informatives; de vegades, arriben a temps i de vegades no arriben a temps. El que no surt al 3/24, el que no apareix a TV3 en un informatiu, apareix després en un altre perquè, finalment, sí que arriben imatges, sobretot si la notícia és important.

Ara, si realment estem tan preocupats per les notícies que fan referència a l'alcalde de Barcelona haurem de revisar-ho o fer un conveni amb BTV –no sé si la corporació en té algun–, que segurament ells en tenen mostres, moltes, i nos les podran facilitar.

Aquest no és el criteri. Normalment, el criteri és cobrir tot el que sembla important, i quan arriben les notícies i les fa un redactor a la redacció per fer la notícia que després apareix a la televisió, li demane que no insinue que si hi ha algun redactor que diu que allò que ha portat, algú ho ha manipulat o algú li ha donat alguna consigna, que ho denuncie al consell professional, a mi mateix, i en aquesta comissió, si ho vol. Això encara no ha passat i això no és així.

I finalment –i acabe–, estaria bé parlar –que ho farem– amb TV3, amb els que controlin el departament que s'encarrega de mirar els minutatges, per veure quants minuts ha tingut l'alcalde de Barcelona; el protagonisme que ha tingut en entrevistes, debats, etcètera, tant informativament com no, en els últims mesos. I fins i tot parlar amb ella, perquè no m'ha arribat cap notícia de cap persona que treballi a comunicació de l'ajuntament que es queixi d'un tractament informatiu o d'haver-la negligit... –a mi no, si a vostè li han arribat magnífic, però me les podien traslladar a mi, que soc el responsable d'això–, que hagi negligit o menystingut, o retallat l'aparició de l'alcalde en programes, debats o entrevistes a Televisió de Catalunya.

El president

Moltes gràcies.

Bé, doncs, amb aquesta última pregunta hem finalitzat l'ordre del dia. Així que, si no hi ha cap altra qüestió, aixequem la sessió. Bon dia a tothom.

La sessió s'aixeca a dos quarts d'una del migdia i set minuts.